Biblioteca Centrală
~~147.12~~
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1761 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 24 decembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI:

N. COTIGA: Pentru îmbunătățirea muncii cu tineretul de la căile ferate (pag. 2-a).

IULIAN MIHU: „Epava din largul mării" (pag. 2-a).

ION MARGINEANU: Prietenie de sportiv (pag. 2-a).

CONSTANTIN NEGULESCU: „Respectă-mă, ca să te respect" (pag. 2-a).

V. CONSTANTINESCU: Își amintește deputatul (pag. 3-a).

DUMITRU DAMACEANU: Orice încercare de agresiune se va izbi de o ripostă zdrobitoare (pag. 3-a).

M. RAMURA: Răspunsuri la întrebările cititorilor: O cale primejdioasă pentru Europa. (pag. 3-a).

Artiștii sînt pentru triumful nobilei cauze a păcii (pag. 3-a).

Militarismul german, dușmanul poporului englez (pag. 4-a).

Dezbaterile din Adunarea Națională franceză cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris (pag. 4-a).

Congresul scriitorilor sovietici (pag. 4-a).

TÎNĂRUL MECANIZATOR — UN OM CULT ŞI VESEL

DUPA ORELE DE LUCRU pentru repararea tractoarelor, mai în fiecare zi întîlneai în iarna anului trecut la cooperativa din satul Jugani, raionul Pașcani, cîțiva tractoriști care beau ore întregi pînă se îmbătau. Apoi, întorcîndu-se în stațiune unii se băteau.

De ce unii dintre tinerii tractoriști de la S.M.T.-Jugani, mergeau să se îmbete aproape în fiecare seară? Răspunsul e simplu. Tractoriștii au fost lăsați să-și petreacă timpul liber la voia întîmplării și nimeni nu s-a preocupat de educarea lor. Toată iarna organizația de bază U.T.M. n-a organizat nici un fel de muncă culturală sau sportivă cu tinerii mecanizatori.

Nefiind îndrumați cum să-și petreacă timpul liber, unii, mai „slabi de înger", și-au pierdut vremea lîngă sticla de vin sau de țuică. Cine poartă răspunderea că în timpul prețios al iernii acești tractoriști n-au putut folosi rodnic orele libere? Cine altcineva decît conducerea stațiunii care n-a purtat de grijă tinerilor mecanizatori cît și organizația de bază U.T.M. care a închis ochii în fața acestei situații?

E de datoria ta, tinere tractorist din S.M.T., din G.A.S., să dezaprobi întru totul asemenea atitudini care nu cinstesc cu nimic titlul de mecanizator al agriculturii, să condamni cu tărie pe acei care nu se interesează de viața culturală pe care o duci.

Ți-ai pus vreodată întrebarea: de ce un mecanizator trebuie să fie un om cult? Cu siguranță că da! Răspunsul e simplu și firesc. Ți s-a încredințat un tractor cu care muncești, pe care trebuie să-l îngrijești ca viața lui să fie cît mai lungă, să-i folosești la maximum puterea lui de tracțiune. Vei reuși să faci acestea numai dacă vei cunoaște bine toate piesele lui, cum funcționează ele, cum trebuiesc îngrijite. Și nu numai atît. Luptînd pentru o agrotehnică înaintată, tu, tinere tractorist, trebuie să lupți pentru aplicarea politicii partidului la sate, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. Și pentru toate acestea trebuie să înveți, să citești, să participi cu regularitate la învățămîntul agrotehnic, la cursurile pentru ridicarea calificării profesionale și la învățămîntul politic care se organizează în timpul iernii în toate stațiunile de mașini agricole și tractoare.

Educarea multilaterală a mecanizatorilor, ridicarea continuă a nivelului lor cultural și a calificării lor — iată sarcini importante ale organizațiilor U.T.M. mai ales în perioada iernii.

Pentru a se putea desfășura o muncă culturală intensă trebuiesc create condițiile necesare: cluburile stațiunilor trebuiesc reparate, îngrijite. Cînd înăuntru va fi cald, cînd aspectul clubului va fi plăcut tractoriștii vor veni cu drag în orele libere să citească o carte, să joace șah sau să asculte muzică, să schimbe o vorbă prietenească.

Stațiunile de mașini agricole și tractoare pot să devină focare de cultură nu numai pentru tinerii tractoriști ci pentru toți tinerii țărani muncitori din sate. In acest sens există un larg domeniu de manifestare a inițiativei organizațiilor U.T.M.

Organizarea de conferințe atrăgătoare pe temele cele mai variate, va ajuta la formarea unei concepții noi despre viață, despre muncă, la îmbogățirea cunoștințelor. Mecanizatorii sînt tineri care astăzi trăiesc o viață nouă și cărora nu le pot fi indiferente acțiunile ticăloase ale imperialiștilor menite să aprindă flacăra unui nou război mondial. Și tocmai de aceea tractoriștii trebuie să cunoască lupta pentru menținerea păcii pe care o duc popoarele întregii lumi, să fie informați asupra principalelor evenimente internaționale în lumina istoricelor hotărîri ale Conferinței de la Moscova. Conferințele, întîlnirile, discuțiile trebuiesc folosite spre a populariza politica partidului nostru la sate, spre a face ca fiecare tractorist să devină un bun cunoscător al proiectului Directivelor celui de-al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Prin conferințe și prin învățămîntul agrotehnic este necesar să folosim perioada iernii pentru ridicarea calificării profesionale a fiecărui tractorist. Răspunzînd cerințelor tineretului este necesar ca tematica conferințelor să fie cît mai bogată cuprinzînd și asemenea probleme ca: „Originea vieții și a omului", „Eclipsele", „Ziua și noaptea" etc.

Tinerii mecanizatori trebuiesc ajutați să învețe să citească cu pasiune un roman, o poezie, străduindu-se mereu mai mult să semene eroilor din cărțile pe care le-au îndrăgit.

In fiecare stațiune de mașini și tractoare există biblioteci care cuprind numeroase volume. Fiecare organizație de bază U.T.M. poate să organizeze seara la club sau în dormitor, lectura unei schițe sau povestiri, a unui fragment de roman, să țină recenzii, seri de poezie, pentru a trezi în inimile tinerilor mecanizatori dorința de a citi cît mai mult.

Pentru ca în S.M.T.-uri să existe colective de muncă bine închegate, unde să existe respect reciproc între oameni, dorința de a-și întrece tovarășul său de muncă, organizațiile de bază U.T.M. pot folosi cu succes și formele cele mai variate ale muncii culturale.

Mecanizatorilor trebuie să li se dezvolte gustul față de frumos, să învețe să cînte sau să asculte la radio, ori cu alte ocazii, coruri, muzică ușoară, programe cu muzică populară romînească sau programe din muzica popoarelor, să participe la filmele date în cadrul „Festivalului filmului de la sate".

Nu trebuiesc uitate serile distractive, reuniunile tovărășești, horele și festivalurile artistice iar acum serbările pomului de iarnă — tot atîtea prilejuri de bucurie, de evidențiere a celor ce obțin succese frumoase, de critică a lipsurilor. E bine ca organizarea horelor, a serilor de dans să fie făcută împreună cu tinerii țărani muncitori.

O deosebită atenție trebuie acordată antrenării largi a tinerilor mecanizatori în practicarea sportului, în cadrul „Spartachiadei de iarnă a satelor", trecerii normelor G.M.A.

De realizarea acestor sarcini răspund atît conducerile stațiunilor de mașini agricole și tractoare cît și organizațiile de bază U.T.M.

Organizațiile de bază U.T.M. nu trebuie să aștepte ca toate „indicațiile" să le vină de la raion. Ele trebuie să dea dovadă de inițiativă, de pricepere și îndrăzneală în folosirea celor mai variate și interesante forme ale muncii culturale, de petrecere plăcută și folositoare a timpului liber al tinerilor mecanizatori. Inginerii și tehnicienii S.M.T.-urilor sînt așteptați cu dragoste să vină mai des în rîndurile tinerilor, să le împărtășească din cunoștințele lor, să-i ajute la buna organizare a activității cultural-educative.

O îndrumare atentă, în același timp competentă, cu spirit de răspundere din partea activiștilor comitetelor raionale și regionale U.T.M. va avea menirea să crească preocuparea pentru munca culturală a organizațiilor de bază U.T.M. Atîta vreme cît activiștii comitetelor raionale U.T.M. Fetești — regiunea Constanța, Băilești — regiunea Craiova, Buhuși — regiunea Bacău, vor vedea în tractoriști numai hantri efectuați la arături, sau însămînțări și nu oameni vii, tineri cu dragoste de viață care vor să muncească și să se distreze cu adevărat tinerește, e și firesc ca în S.M.T.-urile din raza raionului lor să nu se desfășoare o vie activitate în timpul liber.

Să facem cu adevărat din munca culturală și sportivă un mijloc eficace de educare comunistă a tinerilor mecanizatori.

In ajutorul țăranilor muncitori

Cooperativele de consum din regiunea Oradea au aprovizionat pînă la 1 decembrie pe țăranii muncitori cu mărfuri industriale a căror valoare întrece cu peste 28 milioane lei valoarea mărfurilor desfăcute anul trecut. De asemenea, cooperativele din această regiune au acordat un mai mare sprijin țăranilor muncitori în campania agricolă de toamnă. Intre 1 iulie și 1 decembrie, țăranii muncitori din regiunea Oradea și-au procurat prin cooperative 360 de pluguri, 30.000 kg. de accesorii pentru pluguri, 586 tone șine de căruță, 60 tone șine pentru potcoave, 16 tone osii de căruță și 15 tone oțel balot.

In satele regiunii se construiesc multe case noi. La ridicarea lor țăranii muncitori primesc sprijinul cooperativelor. In ultimele 5 luni cooperativele din regiunea Oradea au aprovizionat satele cu 7.000 m.c. cherestea, 856.000 bucăți țiglă, 85 tone de ciment, 10 vagoane de cuie, 67.000 m.p. carton asfaltat etc.

De la Bicaz ni se transmite:

Zilele acestea harnicii constructori ai hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz au repurtat un frumos succes: îndeplinirea în întregime a sarcinilor de plan pe anul 1954.

Tuneliștii au fost primii care și-au îndeplinit sarcinile de plan pe acest an înainte de termen. Multe brigăzi au realizat și sarcinile de plan pe anul viitor. Printre acestea se numără brigada condusă de minerul Gavril Pașca, care în ultimele luni a depășit planul cu peste 50 la sută, brigada de dulgheri condusă de Alexandru Szabo și brigada escavatoristului Paul Tihaniuc, tot de la sectorul tunel, care își depășesc zilnic normele cu 70-72 la sută.

DE PE CUPRINSUL PATRIEI

LA 3 PĂRȚI DE RING

La uzinele textile „Teba" din Arad, numeroase tinere lucrează la mai multe mașini, producînd în felul acesta mai multe țesături într-un timp mai scurt. Aplicarea metodelor înaintate de lucru înlesnește obținerea unor produse de mai bună calitate.

Lucrînd la 3 părți de ring și folosind inițiativa tovarășei Elena Chișiu, utemista Scîntele Maria de la această întreprindere a reușit să ridice calitatea firelor pînă la 98 la sută. Ea a fost declarată filatoare fruntașă în producție.

Foto: EUG. CSIKOȘ

Activitatea bogată a Casei tehnicianului

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — Noile condiții de învățătură și de cercetare a căilor de mărire continuă a producției și productivității muncii puse la dispoziția muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la Combinatul Metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara prin Casa tehnicianului, de curînd inaugurată, a dat un nou imbold mișcării de inovații și raționalizări în această uzină.

Documentația tehnică necesară, specialiști, cărți tehnice și condiții minunate de studiu în sălile special amenajate stau oricînd la dispoziția vizitatorilor. Datorită acestui lucru, la Casa tehnicianului au fost prezentate numai în luna trecută 42 propuneri de inovații și raționalizări. Printre aceste propuneri se află și „modificarea sistemului de angrenaje la cutia de viteză a ascensorului de la cubilou", lucrare prezentată de maistrul Kirșner Ion din secția turnătorie. Aplicarea acestei inovații ar aduce anual 3.500 lei economii, mărind la dublu continuitatea în mers a cubiloului. Deosebit de interesantă se pare a fi propunerea inginerului Zabonov Atanasie. El a conceput o mașină pneumatică pentru fabricat țevi de suflat oxigen la furnale.

In colaborare cu comitetul U.T.M., conducătorii Casei tehnicianului au hotărît deschiderea unui ciclu de conferințe pentru membrii brigăzilor utemiste în care tinerii metalurgiști să-și poată ridica nivelul tehnic profesional. De asemenea s-a hotărît ca ședințele de producție ale brigăzilor utemiste să se țină în sala de ședințe a Casei tehnicianului, aici avînd la dispoziție oricînd documentația tehnică necesară rezolvării diferitelor probleme tehnice ivite în procesul de producție.

In portul Constanța...

Anul acesta, traficul de mărfuri al portului Constanța a înregistrat o simțitoare creștere față de nivelul atins în anul 1953. In acest port au sosit în cursul anului peste 900 de vase sub diferite pavilioane străine și vase romînești, totalizînd mai mult de 2 milioane bruto register tone.

Printre vasele recent sosite în port, se află vasul suedez „Alida-Gorthon", care a adus din Argentina o însemnată cantitate de piei brute, vasul bulgar „Shipka", care a transportat din Egipt, pentru industria noastră, o mare cantitate de bumbac și de cauciuc brut; vaporul grecesc „Antonios" care a adus circa 200.000 kg. de portocale și mandarine.

De asemenea, a sosit un vas romînesc de transport care a adus un milion kg. de fructe citrice și 12.000 kg. de cacao.

O acțiune a tineretului

IAȘI (de la corespondentul nostru). — Inceputul brusc al iernii prinsese la gospodăriile agricole ale statului din Bucium și Deleni peste 400 de hectare cu viță de vie neîngropată. Zăpada și înghețul ar fi putut cauza multe necazuri. Hectare întregi ar fi putut îngheța și în anul viitor s-ar fi pierdut mii și mii de kilograme de struguri.

Din inițiativa comitetului regional de partid Iași, comitetul regional U.T.M. Iași a chemat tineretul să salveze via de la pericolul ivit. Considerînd răspunsul lor ca un aport la îndeplinirea prevederilor proiectului de Directive ale celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, sute de tineri — elevi și studenți s-au îndreptat spre locurile unde se hotăra dacă în anul viitor se vor culege sau nu vagoane de struguri.

Nu li se ofereau condiții prea bune. Ninsese și se lăsase frig. Zăpada era pînă la genunchi. Dedesubt, pămîntul se muiase. Trebuia înlăturată întîi zăpada și abia apoi se putea începe îngroparea. Dar nici via nu putea rămîne așa cum era. Zile la rînd, în condițiile arătate, tinerii au muncit cu dîrzenie, însuflețiți de dorința de a raporta partidului că la Bucium și Deleni situația a devenit normală și că via va rodi în anul viitor.

Au fost îngropate peste 400 ha de vie, au fost scoși și așezați în glugi sute de mii de haraci.

În raportul prezentat de colectivul lor, Manu Vasile, secretarul organizației de bază U.T.M., Pușcașu Pavel, Schitu Vasile ca și ceilalți elevi ai Școlii de tractoriști din Pașcani au putut comunica că, împreună cu elevii Școlii medii tehnice agricole din Roman au salvat de la îngheț 200.000 butuci de vie.

Buculei Constantin, student în anul II la I.S.E.P. Iași, a venit mai multe zile la rînd la via de la Bucium și a îngropat cîte 300-350 de butuci zilnic. Borsaru I. din anul I și Nedelcu Mircea din anul II tot de la I.S.E.P. împreună cu alți colegi de la Institutul de industrie ușoară, și cu elevii Școlii de tractoriști din Iași au lucrat ca și cînd ar fi fost specialiști.

Profesori universitari, conferențiari, lectori, asistenți de la institutele de învățămînt superior precum și cadre de la școlile amintite au venit alături de studenți și elevi în sprijinul acțiunii pornite.

Tinerilor le-a fost asigurat echipament de protecție, iar gospodăriile au gătit mîncăruri calde și au pus la dispoziție dormitoare.

Astfel au fost salvate de la îngheț sute de hectare cu vie asigurînd producția din anul viitor.

AȘA PROCEDEAZĂ TINERII SOVIETICI

„Stăpînul tunului"

...Era în anul 1944. Odesa de abia fusese eliberată de sub cotropitorii naziști și urmele trecerii lor se vedeau încă pretutindeni. Locuitorii erau nevoiți să facă muncă voluntară pentru a curăța străzile de dărîmături.

Tolia Andrienko era încă un băiețaș pe vremea aceea, dar dădea deseori ajutor celor mari. Odată, pe cînd strîngea niște moloz, dădu peste o casetă. Deschizînd-o, micul pionier rămase uimit: în casetă se afla o cutie plină cu aur și pietre prețioase...

Comoara fu donată pentru fondul apărării Patriei și poate că Tolia ar fi uitat, cu timpul, de ciudata sa descoperire. Tocmai atunci însă, familia Andrienko primi o scrisoare de pe front. Unchiul lui Tolia, artileristul Ustin Fiodorovici povestea că tunul comandat de el fusese distrus de un obuz fascist.

Vestea aceasta i-a dat lui Tolia o idee pe care n-a împărtășit-o nimănui. „Eu am găsit mult aur. — a scris Tolia. — Rog ca banii pentru descoperirea mea să fie folosiți pentru cumpărarea unui tun și acest tun să fie trimis în unitatea unde slujește unchiul meu Ustin Andrienko". Pe plicul în care se găsea această scrisoare era trecută o adresă scurtă: „Moscova, tovarășului Stalin".

In zilele cînd ostașii unității luptau lîngă lacul Balaton din Ungaria, le-a sosit darul lui Tolia — un tun pe care se găsea o tăbliță de argint cu inscripția: „Unchiului meu Andrienko Ustin Fiodorovici. Fie ca modestul meu dar să grăbească înfrîngerea Germaniei fasciste. Nepotul dumitale, Tolia Andrienko".

Și iată-l pe Tolia, după terminarea războiului, în vizită la prietenii săi din unitatea unde se află „tunul lui Anatolii Andrienko". Ostașii îl primesc cu căldură pe „stăpînul tunului" cum îl numesc ei, îl întreabă ce va face după terminarea școlii. Și îl bucură nespus răspunsul elevului: „Voi urma o școală de artilerie".

Anul acesta, Anatoli Andrienko a absolvit școala pregătitoare de artilerie și își continuă studiile militare. El va deveni un bun artilerist.

Alexei Noskov și-a înfăptuit visul

In anul 1942, în timpul unei lupte, tînărul ostaș în vîrstă de 19 ani și-a pierdut vederea și ambele mîini. El a zăcut mult timp într-un îndepărtat spital din spatele frontului, chinuit de gînduri. Pînă la război, Alexei Noskov terminase doar școala de șapte ani și lucra ca secetitor într-o brigadă de tractoriști. Dar ce va mai putea face el, un invalid, în colhoz?

Odată, el se destăinui tovarășilor săi. Vorbea nesigur, ca despre un lucru imposibil de realizat. Ii întrerupseră glasurile pline de emoție ale prietenilor. Ei îi dădură nenumărate exemple: Korceaghin, Meresiev, îi amintiră de tovarășii de pe front, de cunoscuții din spital. Ivan Krasnov, de pildă, fusese inginer înainte de război. In luptă fusese grav rănit și toți îl socoteau invalid. Iar acum, spuneau tovarășii lui Alexei, el învață tineretul.

După un an de tratament, lui Alexei i se făcu o operație. Tînărul începu să-și antreneze cu răbdare și perseverență degetele artificiale ajutat de doctorița Korîusova din cabinetul de cultură fizică. Apoi plecă la Moscova.

La institutul de învățămînt pentru invalizi din Moscova, tînărul fu primit cu căldură. In curînd, profesorii remarcară năzuința lui fierbinte spre cunoștințe.

Lui Alexei începură să-l ajute tovarășii săi, medicii, tinerii care patronau spitalul. In curînd, el învăță să bată la mașină cu ajutorul degetelor artificiale și întotdeauna răspundea cu bucurie tovarășilor care-l rugau să le scrie acasă.

Alexei absolvi școala de zece ani cu diplomă de merit. Profesorii școlii de tineret muncitoresc la care învățase, îl sfătuiră să-și continue studiile.

Cînd tînărul orb, cu degete artificiale, se prezentă în fața comisiei de examinare a Facultății de istorie de la Universitatea din Moscova, membrii comisiei se priviră uimiți. Cineva spuse suspinînd:

— Va fi greu...

Intr-adevăr, a fost greu. Poate că anii aceștia au fost cei mai grei pentru Alexei. Și cine știe dacă s-ar fi înfăptuit visul lui fără ajutorul pe care i l-au dat, din nou, tovarășii săi. Zeci de oameni se străduiau să-l ușureze această muncă titanică. Colegii de universitate îl vizitau acasă, îl ajutau să se pregătească pentru lecții, citindu-i de cîteva ori cu voce tare texte cu probleme complicate de filosofie, literatură, ziare.

In carnetul de student al lui Alexei Noskov se găseau numai note bune. In ultimul an el a primit bursa Stalin.

In 1951, Alexei a intrat în partid. El a primit prima sarcină — să conducă un cerc de studiu la istoria partidului într-o uzină din Moscova. Munca aceasta l-a pasionat, el a început să simtă că le este necesar oamenilor, că cunoștințele sale sînt de folos.

Acum, Alexei Iakovlevici Noskov conduce un cerc de marxism-leninism într-un institut de învățămînt superior din Moscova. Visul său s-a înfăptuit.

DIN FACULTĂȚI

In plină sesiune de colocvii

La Institutul de Mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani sesiunea de colocvii se apropie de sfîrșit. Sute de studenți s-au perindat în aceste zile prin fața examinatorilor dînd dovada seriozității și temeiniciei cu care s-au pregătit în vederea acestui eveniment.

Pornind de la principiul că principala formă de întărire a muncii de învățătură, o constituie grupa studențească, comitetul organizației U.T.M. pe institut și-a îndreptat de la începutul anului universitar atenția asupra activității grupelor. Sînt numeroase exemple de grupe ai căror studenți s-au prezentat la colocvii bine pregătiți, cu materialul conspectat în întregime. Un exemplu pozitiv în acest sens îl constituie grupa 201, care este considerată cea mai bună pe Institut. Un rol hotărîtor în obținerea acestui loc îl constituie ajutorul reciproc ce și-l acordă între ei membrii grupei, puternicul spirit critic și autocritic ce s-a dezvoltat în rîndul studenților. De pildă, atunci cînd studentul Baciu Vasile, membru al grupei, venea nepregătit la seminarii, activitatea lui a fost discutată în colectiv. S-a stabilit atunci că o cauză principală a rămînerii în urmă la învățătură a studentului Baciu o constituie faptul că el locuiește într-altă localitate și deplasarea zilnică cu trenul îi răpește din timpul de studiu. S-a intervenit la conducerea institutului ca lui Baciu să i se repartizeze un loc în cămin. În scurtă vreme, ajutat și de colegii lui, Baciu și-a îndreptat situația.

Rezultate asemănătoare au obținut și grupele 315, 314, 410, 114 etc. Rezultatele sînt cu atît mai semnificative cu cît condițiile de pregătire ale studenților sînt încă nesatisfăcătoare, printre altele tipărindu-se cu întîrziere cursurile tehnice de specialitate.

În perioada premergătoare sesiunii de colocvii, membrii corpului didactic au acordat un ajutor substanțial studenților; astfel, asistenții Kaba Iuliu, Miclea Alex. și Șomlo Ștefan au desfășurat o rodnică activitate organizatorică în grupele studențești, în afara orelor de curs, dînd indicații metodologice prețioase.

Perioada premergătoare sesiunii de colocvii a scos la iveală și deficiențele muncii organizatorice dusă de comitetul U.T.M. În multe privințe noi n-am reușit în măsură suficientă să antrenăm masele largi de studenți în munca de învățătură lipsindu-ne în toată această perioadă de un asemenea ajutor care este opinia critică de masă împotriva leneșilor, chiulangiilor, indisciplinaților. Așa se face că printre noi sînt asemenea studenți ca Farkaș Emeric, Florea Dumitru, Gaiță Iosif, Lachner Rudolf și alții care nu au promovat la unele colocvii, și față de care noi n-am luat la timp atitudine.

În curînd, la noi în institut vor începe examenele. Acest lucru cere din partea organizației noastre o întărire a activității ei pe linia ridicării muncii de învățătură din institutul nostru pe o treaptă superioară, potrivit sarcinilor mari pe care le avem de îndeplinit.

Corespondent
Ing. MUREȘAN EUGEN

In grupa 17

După o perioadă de timp de la începutul cursurilor la Facultatea de medicină generală din Iași a luat ființă o nouă grupă — grupa 17.

Aici s-au întîlnit studenți cu o situație specială: unii au venit din cîmpul muncii, alții de la școli pedagogice și doar vreo doi-trei care au terminat școala medie în anul 1954. Nu exista omogenitate, nivelul de cunoștințe era diferit. Organizația U.T.M. a anului ne-a dat uitării și nici noi nu i-am cerut sprijinul.

De aceea la început lucrurile au mers cît se poate de prost. Frecvența era neregulată. La seminarii studenții se tot scuzau pentru nepregătire.

Mai tîrziu cu ajutorul tovarășilor asistenți grupa a început să-și planifice timpul depunînd o muncă intensă pentru a recupera materialul cu care a rămas în urmă.

Tovarăși asistenți ca: tov. Ghelberd de la biologie au făcut ore suplimentare, au explicat capitole întregi, pentru cei care au lipsit. E adevărat că unii tovarăși nu au răspuns totdeauna eforturilor făcute de tov. asistenți. Mulți, ca tovarășa Cucu Constanța sau Brandolus Rodica, se „îmbolnăveau" cam des. Opinia colectivului grupei nu le-a permis însă să continuie aceste atitudini. Pe lîngă criticile tovărășești adresate celor delăsători, studenții mai buni, ca Pașcanu Jan și Ciubotaru Aurel își ajută colegii. Acum aproape toți își petrec timpul numai învățînd.

Nu sîntem fruntași, din contră ocupăm tot un loc de codași, dar nu mai avem situația de la început. Ca dovadă la probele de control la biologie s-au luat 2 de foarte bine, 3 de foarte bine la anatomie.

Acum au început colocviile, perioadă cînd se va vedea ce a făcut fiecare, timp de un semestru.

Vom putea oare să le facem față? Desigur!

Utemiștii din grupă antrenîndu-i pe toți studenții, vor face ca faima de grupă codașă să dispară.

Corespondent
CUCU ION

Pentru îmbunătățirea muncii cu tineretul de la căile ferate

Zilele trecute a avut loc la Direcția politică din Ministerul Căilor Ferate o ședință de lucru în cadrul căreia s-a analizat munca desfășurată de secțiile și sectoarele politice de la Căile Ferate Romîne cu tineretul, felul în care se înfăptuiesc sarcinile trasate de Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor.

Cu acest prilej, din referatul prezentat de Direcția politică C.F.R. și din discuțiile purtate de participanții la ședință a reieșit contribuția pe care o aduce tineretul ceferist la efectuarea în bune condițiuni a transporturilor, mai ales a transporturilor de mărfuri și cereale destinate oamenilor muncii pentru consum, la sporirea producției și productivității muncii, la reducerea prețului de cost. Acestea se datoresc în mare măsură sprijinului primit de tineret și îndrumării dată acestuia de către secțiile și sectoarele politice, de către organele teritoriale de partid și de U.T.M.

În întrecerea socialistă ce se desfășoară în unitățile C.F.R este antrenat un număr însemnat de tineri. Numărul tinerilor antrenați în întrecerea socialistă a sporit. În urma muncii desfășurată de secția politică Orașul Stalin, s-a ajuns ca peste 80 la sută din tinerii de pe raza de activitate a acestei secții politice să fie antrenați în întrecerea socialistă. În ultima vreme s-a dat o mai mare atenție însușirii de către tineret a metodelor avansate de lucru, fiind ajutat pentru a pune în practică cele învățate.

În toamna acestui an alături de muncitorii vîrstnici, tinerii de la calea ferată au adus o contribuție însemnată la transportarea la timp și în bune condițiuni a recoltei. Au fost remorcate numeroase trenuri marșrute și trenuri cu supra-tonaj cu alimente, cereale și alte mărfuri. Un aport de seamă l-au adus în aceste acțiuni cele 320 brigăzi utemiste și posturile utemiste de control. Ele își dau contribuția la asigurarea siguranței circulației, la înlăturarea deficiențelor în transport, la folosirea rațională a capacității vagoanelor și la reducerea cheltuielilor de transport. Numărul brigăzilor și al posturilor utemiste de control este în creștere. Tinerii, din inițiativă proprie, cer înființarea acestora. Utemistul Pavel Petru de la atelierul de zonă Satu Mare a cerut să fie sprijinit în înființarea unei brigăzi de producție la secția vagoane. Brigada a luat ființă și în scurt timp cei nouă tineri ai brigăzii au făcut din colectivul lor un colectiv fruntaș în întrecerea socialistă. Numai în cursul lunii noiembrie ei au obținut o depășire a planului de producție de 73 la sută.

Sarcini de seamă ale producției sînt rezolvate cu ajutorul acestor forme specifice de organizare a tineretului în producție. Postul utemist de control din stația Timiș-Triaj, în perioada vîrfului de trafic, a constatat că un număr de 24 vagoane stau pe linia „moartă“ și acestea pot fi utilizate făcîndu-li-se unele mici reparații. În scurt timp, la propunerea postului utemist de control, aceste vagoane au fost reparate și puse la dispoziție pentru transporturile de cartofi și cereale. Asemenea rezultate au mai obținut și posturile utemiste de control din stațiile Cluj, Iași, Coșlariu, care au sezisat diferite aspecte negative în ce privește utilizarea rațională a vagoanelor.

Educați în spiritul dragostei față de patrie, mulți tineri de la căile ferate nu precupețesc nici un efort pentru ca munca să se desfășoare în bune condițiuni.

În stația Sighișoara s-au descărcat în mod voluntar într-un timp destul de scurt 15 vagoane de către 4 brigăzi de tineret formate în acest scop. Utemistul Diliță Gheorghe, impiegat de mișcare a folosit de multe ori timpul său liber pentru a ajuta la încărcarea și descărcarea vagoanelor, precum și la conducerea în mod voluntar a unor trenuri pe distanțele Timiș-Triaj — Făgăraș-Orașul Stalin.

Cu sprijinul organizațiilor locale de partid, secțiile și sectoarele politice C.F.R. au obținut unele rezultate pozitive în munca de îndrumare și control a organizațiilor U.T.M., în activitatea de educație desfășurată de acestea în rîndurile tineretului.

Au fost constituite noi organizații U.T.M. care au început a-și desfășura o activitate vie de educare a tineretului, de antrenare a acestuia în producție.

Lucrătorii politici din cadrul secțiilor și sectoarelor politice C.F.R. au folosit diferite forme de îndrumare a organizațiilor U.T.M. în munca de educație a tineretului. Numeroase adunări generale ale tineretului au fost consacrate prelucrărilor de materiale despre „Lupta Partidului Comunist Romîn“, „Ce a dat regimul de democrație populară tineretului“ etc. ceea ce a făcut să se dezvolte și mai mult dragostea și devotamentul tineretului față de partid, guvern și popor. În numeroase localități ca: Orașul Stalin, Cluj, Pitești și altele se desfășoară o intensă muncă culturală. În adunări deschise de organizație sînt prezentate recenzii de cărți iubite de tineret, legate de specificul muncii de la calea ferată. Există acum mai multă preocupare față de organizarea timpului liber al tineretului prin participarea acestuia la diferite acțiuni întreprinse în cluburi, la colțurile roșii sau pe terenuri de sport etc.

O preocupare de seamă a lucrătorilor de la secțiile și sectoarele politice C.F.R. a fost încadrarea tinerilor în învățămîntul politic de partid și U.T.M.

★

În cursul dezbaterilor ședinței de lucru, atît din referat cît și din discuțiile purtate de participanți a reieșit că pe lîngă rezultatele pozitive în munca de îndrumare și educare comunistă a tineretului sînt încă numeroase lipsuri care frînează bunul mers al muncii, lipsuri care se fac simțite mai ales în domeniul muncii organizatorice a organizațiilor U.T.M. din unitățile C.F.R.

Unele comitete ale organizațiilor de bază U.T.M. neglijează unele probleme care interesează în primul rînd tineretul.

În producție sînt încă numeroase cazuri de indisciplină în munca tinerilor, care dăunează transporturilor pe calea ferată.

Așa cum s-a subliniat și la discuții, sînt numeroase cazurile cînd față de lipsurile semnalate în producție organizațiile de bază U.T.M. nu iau măsuri corespunzătoare. Deseori pot fi întîlniți tineri care lipsesc nemotivat de la lucru, ca utemistul Bogdan Petre, fierar de la depoul Ploești, care provoacă bătăi, ca Vintilă Mihai, frînar, care refuză să plece la drum sau ca utemistul Popescu Ion, fochist, de la remiza Cîmpina care lipsește nemotivat în fiecare lună cîte 3-4 zile. Față de atitudinea nejustă în muncă a acestor tineri, organizațiile U.T.M. n-au luat măsuri de îndreptare a lucrurilor și pentru faptul că n-au fost ajutate în acest sens de secțiile și sectoarele politice de care ele aparțin.

Nu sînt puține cazurile cînd secțiile și sectoarele politice nu sprijină suficient tineretul în producție pentru a-și ridica calificarea. Sînt tineri de la depourile Pașcani, Adjud și altele care dau rebuturi, fac reparații, de proastă calitate. S-a făcut prea puțin pentru a dezvolta o mișcare de masă în vederea însușirii tehnicii și perfecționării calificării profesionale. Cursuri de minim tehnic n-au luat ființă în multe din unitățile C.F.R.

Îndrumarea brigăzilor și a posturilor utemiste de control s-a făcut și se face încă slab. Sînt numeroase brigăzi și posturi utemiste de control descompletate cum sînt cele de la complexele: Ploești, Craiova și Mărășești iar numărul lor în loc să sporească, scade.

În raza de activitate a secției politice Timișoara numărul brigăzilor utemiste a scăzut cu 8 la sută. Sînt cazuri cînd chiar șefii de unități nu sprijină utemiștii pentru ca aceștia să desfășoare o activitate bogată, nu creează condiții de lucru, iar secțiile și sectoarele politice n-au luat măsuri.

De asemenea la grupurile școlare profesionale C.F.R. și la școlile medii tehnice, munca organizațiilor U.T.M. nu este încă la nivelul cerințelor. Ele nu se ocupă suficient de educarea tineretului, de introducerea unei discipline corespunzătoare unei școli, ele nu luptă pentru ca utemiștii să fie exemple în comportare și învățătură.

În general preocuparea față de folosirea timpului liber al elevilor din școli și institute, precum și al tinerilor muncitori ceferiști, într-un mod cît mai plăcut, atractiv și folositor, este nesatisfăcătoare. Puțini sînt tinerii antrenați în activitățile sportive, numărul purtătorilor insignei G.M.A. este încă scăzut. De asemenea, în munca culturală tineretul nu este în primele rînduri. Astfel, în Ministerul Căilor Ferate Romîne, unde sînt peste 450 de tineri, numai 35 sînt în corul ministerului.

Deși s-au obținut unele realizări în ce privește întărirea vieții de organizație, mai sînt încă serioase lipsuri în activitatea comitetelor organizațiilor de bază U.T.M., în privința muncii acestora în rîndurile tinerilor.

În multe organizații există mentalitatea greșită că lipsurile existente se datoresc unor cauze „obiective“ cum că „dat fiind specificul deosebit de muncă la C.F.R., nu există timp și pentru viața de organizație“.

Așa se întîmplă că multe din adunările generale de organizație se amînă cu săptămînile, iar atunci cînd ele au loc sînt lipsite de conținut. Ordinea de zi a multora dintre adunările generale face să plictisească pe tineri pentru că nu este legată de specificul muncii tineretului din locul respectiv, nu este îndreptată spre a rezolva probleme de viață ale tineretului, nu este îndreptată spre a lua atitudini hotărîte împotriva lipsurilor, a chiulangiilor și indisciplinaților.

În mare măsură lipsurile existente se datoresc faptului că instructorii de secții cu munca U.T.M. nu ajută efectiv instructorii de sectoare, nu-i învață să muncească bine cu tinerii, nu țin legătura cu organele teritoriale U.T.M. Mulți dintre activiști procedează asemenea tovarășului Bogdan Cornel de la secția politică Timișoara care, mergînd pe teren se substituie muncii instructorilor de sectoare, în loc să-i ajute, să-i îndrume și să-i tragă la răspundere.

Unii instructori de sectoare cu munca U.T.M. se mulțumesc să treacă prin organizațiile de bază, să ia legătura cu secretarii organizațiilor de bază, să le traseze sarcini și să plece cît mai repede, fără să dea indicații concrete organizațiilor asupra felului cum ele trebuie să-și ducă munca cu fiecare utemist, cu fiecare tînăr în parte.

În ședința de lucru amintită a reieșit în mod evident necesitatea ca organizațiile U.T.M. de la căile ferate sprijinite de organele teritoriale de partid și de U.T.M. să lupte cu mai multă hotărîre pentru aplicarea sarcinilor trasate de partid pentru îmbunătățirea continuă a muncii cu tineretul. De aceea, organizațiile U.T.M. trebuie să primească din partea secțiilor și sectoarelor politice C.F.R. un sprijin și mai concret, pentru a putea sădi în rîndurile tineretului înalte calități morale, vigilența revoluționară, combativitatea, curajul și capacitatea de a învinge greutățile ce se ivesc în munca de zi cu zi, spiritul de sacrificiu pentru apărarea patriei, a cuceririlor revoluționare ale poporului nostru.

În perioada actuală, sarcina importantă în munca cu tineretul de la C.F.R. constă în a face cunoscut fiecărui tînăr, utemist și neutemist, hotărîrile de însemnătate istorică ale Conferinței de la Moscova, sarcini deosebit de importante ce stau în fața tineretului de la căile ferate în întărirea puterii de apărare a patriei.

Trebuie ridicat rolul tineretului în producție. Este cu putință și necesară atragerea unui număr cît mai mare de tineri ceferiști în întrecerea socialistă, pentru îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a sarcinilor de transport, pentru ridicarea neîncetată a producției și productivității muncii, pentru realizarea de cît mai însemnate economii de materiale și combustibil, pentru reparații de bună calitate și pentru asigurarea siguranței circulației.

În vederea calificării tineretului, este necesar ca organizațiile U.T.M., avînd sprijinul secțiilor și sectoarelor politice, să organizeze pe scară largă schimburile de experiență între brigăzi și posturi utemiste de control, să organizeze cursuri de minim tehnic în fiecare unitate, iar participarea tineretului la școala personalului și la acțiunile cabinetelor tehnice, să devină cît mai intensă.

Dar pentru înlăturarea lipsurilor existente, pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor de bază U. T. M. în rîndurile tineretului, secțiile și sectoarele politice C.F.R. sînt chemate să desfășoare o serioasă muncă politică de îndrumare și control a organizațiilor U.T.M. pentru ca acestea, la rîndul lor, să atragă pe fiecare tînăr din marea masă a ceferiștilor, să muncească cu dragoste pentru popor, pentru întărirea continuă a economiei noastre naționale.

N. COTIGA

În laboratoarele institutelor de cercetări științifice, în laboratoarele fabricilor, uzinelor și ale spitalelor, pretutindeni sînt necesare diferite eprubete de sticlă.

În fotografie: utemiștii Șerban Constantin și Garofil Gheorghe de la secția suflătorie a fabricii „Eprubeta“ din Capitală lucrînd la aparate de laborator. Foto: (Agerpres)

„Respectă-mă, ca să te respect“

Așa sună zicala populară, care veacuri de-a rîndul și-a adeverit valabilitatea. Și este firesc acest lucru. Dacă vrei să fii respectat de alții, respectă-i tu în primul rînd.

Mai sînt însă unii oameni care nu au înțeles lucrul acesta, care își închipue că funcția ce o dețin îi absolvă de obligația de a mai fi politicoși, de a-și respecta tovarășii cu care muncesc.

Iată-l de exemplu pe tov. Barbu Florea. El este organizator U.T.M. la G.A.S. Izvoru de Sus, regiunea Pitești și răspunde din partea comitetului raional U.T.M. și de organizațiile de bază, din comuna Izvoru de Sus, școala Izvoru de Sus și sat Izvorul de Jos. Este un tovarăș care muncește mult și noi îl respectăm pentru lucrul acesta. Felul cum se poartă însă cu oamenii, cum vorbește cu ei, ne face să ne îndepărtăm de el. Acel „bă, mă, tu, fugi, aleargă, fă cutare lucru“ spuse pe un ton răstit de multe ori și însoțite din nou de același „bă“, vorbe aruncate întotdeauna la întîmplare, indiferent de omul căruia i se adresează, tînăr sau vîrstnic sînt supărătoare și jignesc.

Noi, utemiștii din această organizație de bază U.T.M. îi vorbim frumos tovarășului Barbu și-i cerem să ne vorbească și dînsul la fel. Este oare atît de greu?

Am scris aceste rînduri cu dorința de a atrage încă odată atenția tovarășului Barbu asupra acestor „nimicuri“ și pentru a înțelege mai bine că sarcina activistului utemist nu este numai aceea de a veghea ca tinerii să-și îndeplinească la timp sarcinile lor profesionale, ci și de a crește tineri culți, politicoși cu care să-ți fie drag să discuți.

Corespondent
CONSTANTIN NEGULESCU

Pe urmele scrisorilor nepublicate

— Tovarășe Țirea, aici, la noi în G.A.C. „Tudor Vladimirescu“ regiunea Stalin, de la o bucată de vreme munca organizației de bază U.T.M. este inexistentă. Secretara nu primește ajutorul tovarășilor, este îngîmfată...

— Dar nici activiștii comitetului raional U.T.M. n-o ajută în muncă.

— De unde asemenea născociri? Nu se poate! Eu am venit de multe ori în această organizație de bază și munca mergea strălucit. Acest lucru mi-a fost confirmat chiar de secretara voastră.

— Dar... ai mai controlat felul în care-și duce munca?

— Ce control tovarășe? Este membră a comitetului raional U.T.M. și muncește, nu muncește, tot nu poate fi schimbată.

Acest semnal critic sosit la redacția ziarului nostru de la un corespondent, a fost trimis spre rezolvare, comitetului regional U.T.M. Stalin, care ne informează că cele sezisate sînt reale.

Unele măsuri de îndreptare au și fost luate.

S-a trecut imediat la instruirea comitetului organizației de bază U.T.M., asupra felului cum trebuie să-și desfășoare activitatea.

Atît tovarășa secretară cît și tov. Găitan Vasile, membru al comitetului organizației de bază U.T.M. au fost aspru criticați în adunarea generală în care a fost prelucrată Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la munca U.T.M.

Tovarășul Țirea Ion, activist al comitetului raional U.T.M. Stalin, pentru slaba activitate desfășurată în organizațiile de bază și pentru alte abateri a fost scos din muncă.

PRIETENIE DE SPORTIV

De cîteva zile, în cantonamentul schiorilor era mare fierbere. În fiecare dormitor, discuțiile erau în toi pînă tîrziu, în miez de noapte. Pînă la concurs a mai rămas puțină vreme.

— Zăpada e prăfuită. Numai bună pentru coborîre, le spune caporalul Nistor, celor din jur. Am încercat astăzi pîrtia. E destul de înclinată și pe deasupra, în dreapta există și cîteva hopuri.

Antrenorul rămase cîteva clipe pe gînduri. Da. Caporalul Nistor avea dreptate. Pe alocuri, pîrtia trebuia ocolită cu grijă.

— Știți ce? N-ați vrea să mergem acum s-o mai încercăm odată?

N-a fost nevoie de o a doua invitație. Militarii se ridicară în grabă și în cîteva clipe își și prinseseră schiurile. Unul singur însă, rămăsese în cabană, întristat: soldatul Balogh. Era răcit, iar doctorul îi interzise să părăsească încăperea două zile.

...Acesta era primul concurs la care Balogh Ladislau participa de cînd se afla în armată. Acolo, printre ai lui, în unitate, fusese cei drept printre cei mai buni, dar de data aceasta se schimbă situația. Va trebui să se ia la întrecere cu schiori din întreaga țară și pe care nu i-a mai văzut pînă acum concurînd.

— Nu uitați, le-a spus comandantul unității la plecare... La concurs nu schiați pentru voi. Poate unii vor fi tentați să capete premiile ce se cuvin primului clasat. Tovarășii voștri de aici vă cer să luptați cinstit dar cu dîrzenie, să aduceți la unitate Cupa concursului...

...În ziua ultimului antrenament, Balogh ieși afară în cerdac și se pregăti să-și pună schiurile. Se gîndea însă că din pricina bolii, nu putuse să le ceruiască bine și la vreme și că acum va avea greutăți la zăpadă. Mare îi fu însă mirarea cînd, trecînd cu palma peste latul schiului, simți sub degete stratul de ceară întins cu grijă. Oare cine să fi făcut asta? Lîngă el, caporalul Nistor își încheia tocmai ultima legătură. Balogh își dădu seama că Nistor i-a făcut acest serviciu. Vru să-i mulțumească, dar nu mai avu vreme. Caporalul urca vîrtos panta.

Soldatul Balogh ascultase cu atenție sfaturile tovarășilor săi și ale antrenorului. Știa cam pe unde trebuie să facă un mic ocol, pentru a scăpa de hopuri și tocmai de aceea ardea de nerăbdare să se convingă singur de calitatea pîrtiei. Urcă domol cam trei sferturi din ea, apoi își dădu drumul la vale. Simțea o plăcere nebănuită auzind șuierul vîntului pe la urechi.

— Bravo Loți... Foarte bine... Un minut și 38 de secunde. Grozav. Caporalul Nistor sări în întîmpinarea lui și-l îmbrățișă plin de bucurie.

Încurajările acestea îl bucurau nespus de mult pe Balogh.

Cîteva ore mai tîrziu, conducătorul lotului le comunică rezultatul tragerii la sorți. Din unitatea lor întîi va coborî Neacșu. Apoi Rădoi. După aceea Balogh iar ultimul va fi Nistor.

Primii concurenți începură coborîrea. Nici unul dintre ei nu realizase mai puțin de un minut și 40 de secunde. Urmară apoi Neacșu și Răduț. Cu inima bătînd de emoție, Balogh și Nistor își urmăriră tovarășii cum zburau parcă pe zăpadă. Nici cînd nu îi văzuseră atît de iuți ca acum.

— Concurentul cu numărul 18 a obținut timpul 1 minut 36 secunde...

„Bravo Rădoi“ îl felicită în gînd, plin de bucurie Balogh. Concurentul cu numărul 22, adică Neacșu se întrecuse pe sine. Acele cronometrelor arătau pentru el 1 minut și 35 secunde. Pînă acum, cel mai bun timp al concursului.

Pînă să-i vină rîndul, Balogh mai încercă odată zăpada. Mai avea șase concurenți înaintea lui. Porni pe o mică pantă din vecinătate. Ocoli un brad, apoi o cioată și cînd vru să facă o cristiană, piciorul stîng i se poticni de ceva și se simți zvîrlit înainte, în nămeți. Se ridică din zăpadă cu greu și spre disperarea lui văzu că vîrful schiului drept zace la cîțiva pași.

— Urmează acum concurentul cu numărul 36...

Deci nu mai are înaintea lui decît patru concurenți. Ce să facă? Să abandoneze?

Își scoase cu mișcări repezi schiurile și porni în goană spre start. Simțea că i se taie răsuflarea. Mai că îi venea să plîngă de ciudă.

Ce s-a întîmplat? De ce ți-ai scos schiurile? îl întrebă Nistor apropiindu-se de el.

— Mi s-a rupt vîrful la unul. Ce să fac? Mă retrag din concurs.

— N-ai să faci asta! i-o reteză scurt caporalul. Tu ai cele mai mari șanse să aduci victoria echipei noastre. Ia schiurile mele.

— Și tu? bîigui acesta neștiind ce să creadă.

Nistor nu-i mai răspunse. Îl ajută să-și pună în grabă schiurile, îi strînse bine legăturile și cînd starterul îl anunță pe concurentul cu numărul 40, Balogh era gata de plecare.

— Ai grijă la hopuri... Fă ocol scurt... Curaj...

Nici nu mai auzi ultimul cuvînt rostit de Nistor. Porni ca o vijelie. În fața nu mai vedea decît dunga albă, strălucitoare a pîrtiei și mulțimea adunată la sosire. Vîntul îi șuiera la urechi.

Iată și hopurile... Aproape că intră în ele atît de scurt făcu ocolul. Se lăsă mai tare pe genunchi. Părea ghemuit cu totul deasupra celor două schiuri prinse în legături trainice. Pulberea fină a zăpezii îl împroșca peste față cu mii de steluțe de argint.

Prin fața tribunei trecu în plină viteză și abia cînd ajunse la capătul pîrtiei se opri. Tovarășii săi se apropiară în fugă de el, îl ridicară pe sus, purtîndu-l pe umeri cu schiuri cu tot. Doborîse recordul pîrtiei. Un minut și 27 secunde... Cît de repede a ajuns și Nistor lîngă el nu s-a putut dumiri. Atîta doar că acum îi auzea vocea:

— Măi Loți, măi... Noi am cîștigat... Știi... Ducem cupa la unitate...

Aplauzele spectatorilor îi răsunau în urechi atît de îndepărtate! I se părea că-i sînt adresate pe nedrept lui. De ce numai lui? Ce s-ar fi făcut fără Nistor?

☆

Patrula cu banderolă albastră porni ultima. Prin flanc cîte unul, ostașii se înșirau de-a lungul cărării, pe care se vedeau urmele lăsate de schiurile celeilalte patrule.

Soldatul Balogh venea imediat în spatele caporalului Nistor. De fapt, el, soldatul Balogh nici n-ar fi trebuit să se afle la proba de patrule, dar se îmbolnăvise soldatul Marcu și trebuia ca cineva să-i ia locul.

— Iau eu locul lui Marcu... Sînt destul de antrenat și voi rezista. Nimeni nu se așteptase la un asemenea lucru. Au încercat să-i explice:

— Traseul e greu și 20 de kilometri nu se fac cît ai bate din palme.

— Cînd eram acasă, în Ciuc, făceam drumuri și mai lungi. Aveți încredere în mine...

Despre toate acestea, soldatul Balogh își aduse aminte acum cînd mergea alături de ceilalți în plin concurs. Orice s-ar întîmpla nu îi va face de rușine.

Cînd ajunseră pe coama muntelui, patrula începu să se resfire. Unii mergeau greoi, gîfîind, oprindu-se pe alocuri pentru cîteva clipe să respire adînc, de parcă ar fi vroit să tragă în piept tot aerul.

— Urcați în curmeziș, tovarăși... Merge mai ușor așa... îi îndemna Balogh pe ceilalți. La ieșirea din poiana de lîngă stîna părăsită, ajunseră patrula cu banderola galbenă și o întrecură. Acum începea coborîrea.

Printre brazii pitici troieniți de zăpadă, ce păreau niște căciuli uriașe de ciobani, schiurile zburau parcă. Acum, fiecare clipă era prețioasă, mai cu seamă că pe traseu întrecuseră și patrula cu banderolă verde. Așa dar aveau toate șansele să ajungă primii.

Peste șanțul ce tăia coasta muntelui în două, caporalul Nistor își făcu vînt cu cîțiva metri mai înainte și vru să sară. Piciorul îi alunecă însă și căzu din plină viteză pe genunchiul drept. Simți o durere ascuțită ca și cînd l-ar fi tăiat ceva și cînd vroi să se ridice rămase înțepenit la pămînt.

— Ce s-a întîmplat?

— Cred să mi-am scrîntit piciorul. Nu mai pot să merg.

— Sprijiniți-vă de mine... Hai... Sus... Acum...

Balogh cuprinse de sub braț pe cel căzut și cu un efort îl ajută să se ridice. Încercă să-l tîrască după el. Mergea tare greoi și avea dureri. Și asta tocmai acum cînd mai aveau atît de puțin pînă la sosire. Dacă nu ajung cu toată patrula completă, vor fi descalificați. Ce-i de făcut?

— Vă iau eu în spate tovarășe caporal... repede...

Nistor nu-i un om mic de stat. Și nici prea slăbuț nu-i. Cu toate acestea, soldatul Balogh îl luă voinicește în spinare pornind pe urmele celorlalți. Simțea cum sudoarea îi șiroiește pe spate. Cămașa i se udase leoarcă.

Nu-i deloc ușor să mergi pe schiuri prin locuri unde zăpada începuse să se înmoaie și pe deasupra să mai duci și pe altcineva în spate. Balogh, făcea eforturi serioase să nu rămînă prea departe de ceilalți.

În depărtare se zărea tribuna oficială, se vedeau spectatorii care așteptau cu nerăbdare sosirea patrulelor. Pînă acolo însă, mai era un kilometru, dacă nu și mai bine.

Aproape de sosire, simți că i se taie picioarele. Abia mai mergea. Genunchii i se îndoiau sub greutatea pe care o purta în spinare și mereu îi alunecau schiurile ba într-o parte, ba în alta. Fruntea îi era leoarcă de sudoare.

— Țineți-vă bine, tovarășe caporal... Acum coborîm... Atenție...

Și cu ultimele eforturi, soldatul Balogh își dădu drumul de la mijlocul pîrtiei, coborînd în plină viteză. În clipa cînd trecu linia de sosire și steagul starterului se lăsă în jos, toți tovarășii din patrulă se repeziră la ei. Ajutat de ceilalți, caporalul Nistor se dădu jos și cuprinzîndu-l în brațe pe Balogh îl sărută pe amîndoi obrajii îmbujorați de frig și poate și de fericire.

...Cîteva ore mai tîrziu, așezați unul lîngă altul, sub faldurile steagurilor ce fluturau în bătaia vîntului, cei doi prieteni, caporalul Nistor și soldatul Balogh primeau amîndoi cupa de învingători ai concursului.

ION MARGINEANU

Jurnal artistic

„EPAVA DIN LARGUL MĂRII“

Cinematografia R. D. Germane s-a îmbogățit cu un nou gen de filme, deosebit de prețios: filmul de aventuri pentru copii și tineret. Educarea copiilor și tineretului în spiritul curajului, al inițiativei și pasiunii în viață, în acțiunile de zi cu zi, — în aceasta constă țelul principal al noului film produs de Defa: „Epava din largul mării“. Folosind un material de viață pasionant, prin simplitatea și totodată prin acțiunea vie, antrenantă, care parcurge întreg filmul, creatorii au realizat o imagine reală a micilor locuitori dintr-un tîrgușor german situat la țărmul Mării Baltice, pe care largul nesfîrșit al mării îi îmbie la aventură și-i face să îndrăgească încă de la această vîrstă meseria de marinar.

Ferindu-se să imprime filmului un ton didacticist, supărător și neconvingător creatorii le-au permis eroilor să se dezvolte potrivit vîrstei lor, conform logicii acțiunii, să se descurce prin propriile puteri în acțiunile pe care le întreprind. Regizorul Herbert Bellmann, ajutat de imaginile impecabile filmate de operatorul Gotz Neumann a reușit încă din primele episoade ale filmului să dea viață atmosferei învăluită de mister, care domnește pe nava părăsită unde îi întîlnim pe micii eroi ai filmului.

După primul contact tragi-comic pe care îl au cu nava, învingînd sentimentul de teamă pe care îl inspiră aici necunoscutul, Peter și Wolfgang se dovedesc pînă la urmă capabili să cerceteze mai departe vasul împotmolit. Noaptea, vrînd să-și procure de pe epavă o busolă adevărată pentru vasul lor improvizat pe țărm, ei aud pași stranii și voci misterioase, despre care se zvonise că ar fi ale „spiritului“ fostului proprietar al navei, baronul von Bleich. Copiii nu se lasă intimidați și pornesc să afle adevărul despre ciudata întîmplare.

Ingeniozitatea acestor pasaje ca și momentele pline de umor și totodată de tensiune dramatică ale cercetărilor pe care le fac copiii, îi caracterizează pe aceștia, ne dezvăluie inteligența lor vie, ascuțită, imaginația lor bogată care-i cheamă spre acțiuni năstrușnice.

Caracterele micilor eroi sînt diferite. Concentrarea întregii acțiuni a filmului în jurul grupului de prieteni a dat posibilitate eroilor să se reliefeze din plin. Iată-l de pildă, pe Peter, poreclit de fratele său mai mare — „cel visător“ — vrînd să dovedească neapărat că, dimpotrivă, el este un „om practic“, sau pe întreprinzătorul și curajosul Wolfgang cuprins totuși de teamă în momentele de mare tensiune de pe nava părăsită. Este un merit deosebit al regiei de a fi știut să imprime micilor actori un joc simplu, capabil să exprime veridic, emoționant, complexitatea sentimentelor pe care le încearcă copiii, de-a lungul peripețiilor acțiunii.

Filmul are un ritm foarte strîns, cu o creștere dramatică bine gradată, culminînd cu momentul în care plasa misterelor este destrămată. Dușmanii poporului german, fasciștii înrăiți Liebscher, Schmalz și Schmudde sînt descoperiți. Astfel, intriga palpitantă a filmului slujește dezvăluirii unui bogat conținut de idei, aducînd o nouă mărturie despre dorința de a trăi în pace, despre opoziția față de reînvierea fascismului, a tuturor oamenilor cinstiți din R. D. Germană.

Operatorul Gotz Neumann a contribuit cu măiestria sa la realizarea unor imagini de natură de o reală frumusețe plastică (primele fotografii ale mării și țărmului). De asemenea ne-a prezentat succint și pitoresc tîrgul în care se desfășoară povestirea, a creat portretele vii ale copiilor, și a reușit ca prin prim-planurile expresive ale lui Liebscher sau Schmalz să sublinieze odată mai mult caracterul hidos al acestor dușmani ai vieții noi.

În general, realizatorii au înțeles psihologia copiilor; ei au făurit o realizare artistică izbutită, care înfățișează nu pe un ton „părintesc“ ci cu toată seriozitatea necesară creației, oameni mici încă, dar cu sentimente puternice, cu o viață romantică plină de întîmplări interesante, care meritau să fie prezentate pe ecran.

IULIAN MIHU

BEZNĂ... LA UZINA ELECTRICĂ

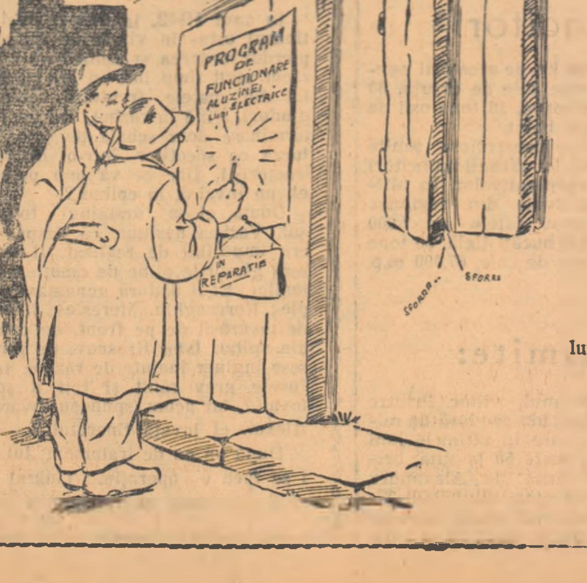

În comuna Hîrlău, există o uzină electrică dar care nu funcționează după programul stabilit, ci este lăsată la discreția mecanicului Moga Gheorghe, care o ține mai mult în reparație și repaus. Într-un timp foarte scurt, mecanicul a reușit să strice cele două motoare ale uzinei. El se ocupă toată ziua cu diferite instalații la particularii „care îl înțeleg“ iar noaptea doarme, lăsînd tîrgul în beznă. Tov. Comi Ioan, șeful uzinelor grupate de la E.T.A.C.S.-Iași, deși cunoaște situația, închide ochii, și-i deschide doar atunci cînd primește „partea leului“ din costul acestor instalații particulare.

— Pe mecanicul nostru e nevoie să-l cauți... cu luminarea.
— E cazul, în chestiunea aceasta să se facă, în fine... lumină.

Desen după o scrisoare trimisă de corespondentul voluntar MORCOV D-TRU.

La Școala profesională metalurgică nr. 1 din Timișoara se depune o muncă neobosită pentru pregătirea temeinică a viitoarelor cadre de muncitori.
În clișeu: utemistul Istrate Aurelian, instructor la specialitatea mecanică, predînd o lecție practică în cadrul cercului profesional.

„AU PRINS COLECTIVIȘTII NOȘTRI DRAG PENTRU AGROTEHNICĂ"

Acum cîtva timp am avut ocazia să merg la gospodăria agricolă colectivă „I. L. Caragiale" din raionul Lipova. La stăruința mea, cu toată graba ce avea, colectivistul Bart Iosif, își rezervă un bob zăbavă iscînd vorbă despre agrotehnică:

„Eu ți-o spun pe șleau, dragă tovarășe, că abia în ăst an am priceput cum se cuvine înțelepciunea zicalei: „Pînă nu te lovești cu capul de pragul de sus nu-l vezi pe cel de jos". Păi, gîndește-te și dumneata! Ne îndeamnă astă toamnă agronomii: să cărăm gunoi pe tarlale, să facem arături adînci, și să însămînțăm numai sămînță aleasă și tratată, c-alminteri nu scoatem bucate. Și-au avut dreptate. Pămîntul nostru, poate știi, n-a fost de cînd e suflarea omenească muncit cum trebuie și de asta dă rod sărac. Găsit-au însă înțelegere la noi? Ba! Pe-o ureche intra agrotehnica, pe cealaltă... du-te.

Baci Eckert Petru cu Blîndă Gheorghe și Codreanu Pavel, colectiviști vrednici la treabă, urmaseră în iarna trecută cursurile agrotehnice. Cu cele învățate acolo ne-au cicălit la cap multă vreme, zicînd că ogorul trebuie îngrijit cu migală și pricepere, muncit fiind și cu mintea. „Agrotehnica e astăzi la putere! Fără ea, hambarele noastre încă n-ar fi pline", filozofau ei.

Și dacă vreți să știți, parcă au fost pociți la vorbă. Noi, grosul colectiviștilor, împotrivindu-ne acestor „preziceri", am lucrat pămîntul tot cum din moși-strămoși apucaserăm. Adică: l-am arat cînd a dat cel de sus, l-am semănat după cîntatul sturzului, prășitul l-am făcut pe vremea sînzienelor, iar strînsul bucatelor l-am tot amînat. Și cum toamna se numără bobocii, hai să socotim roadele: 700-800 kg. grîu și 800-900 kg. porumb de la ditamai hectarul; pe cînd gospodăriile colective vecine care au muncit ogorul după agrotehnică, au cules rod îndoit și întreit. A fost o lecție usturătoare pentru noi. Multora le-a pierit pofta de a munci la voia nimerelii.

În astă toamnă puteai să fi picurat cu ceară pe vreunul dintre noi, care să mai îndrăznească a tăgădui foloasele învățăturii agrotehnice. La cursul agrozootehnic de trei ani, ce l-am deschis mai zilele trecute, participă acum 14 tovarăși. Un prim pas hotărît către izvoarele științei. Colectivistul Novac Gheorghe, deși stă cu casa în satul vecin, sau baci Căpălnășan Petre, care locuiește în capul satului, nu lipsesc de la lecții ca acum un an. Ieri, Decker Matei mi-a mărturisit că se înscrie și el la curs. Cică vrea să nu mai muncească orbește, ci așa după cum zic agronomii... „Fără carte n-ai parte".

La curs vine colectivista Codreanu Iuliana, utemiștii Grecu Nicolae și Hibner Alonca; fără îndoială că nici eu n-am rămas înafară. Nu-ți mai spun că pentru mobilizarea cursanților, pentru încălzirea sălii, asigurarea materialului documentar și pentru celelalte nevoi, avem tovarăși cu sarcini precise... Și la sfîrșitul cursurilor în gospodăria noastră vor fi, să zicem, cel puțin 10 maeștri ai recoltelor bogate... Ce, e puțin? Peste 3 ani înseamnă că fiecare echipă poate avea cîte un șef cu 3 ani de școală... ca și colhoznicii sovietici! Ogoarele le-om lucra după știință. Am și început să dăm ascultare sfaturilor agronomilor și colectiviștilor fruntași. Încă de pe acum am pornit la aplicarea agrotehnicii. Bunăoară în planul nostru scrie că trebuie să însămînțăm 125 hectare cu grîu. Toate căruțele, timp de mai bine de o săptămînă au cărat tot bălegarul pe cîmp și l-am împrăștiat pe toată suprafața celor 125 ha. După ce tractoriștii au tras brazde adînci și au grăpat în lung și-n lat, am băgat și boroanele fărîmițînd bine, bine orice bulgăre, și apoi cu semănătoarea am însămînțat întreaga suprafață în rînduri dese și rînduri încrucișate. Să vezi ce mai minune de grîu a răsărit în acest an! Ți-e mai mare dragul să-l admiri. Iar pentru însămînțările de primăvară am și pregătit 50 hectare ogoare de toamnă. Sămînța necesară pentru însămînțările de primăvară deja am ales-o și acum am pus-o la păstrare, ferind-o de pagube. Ce mai la deal la vale, nu mai lungesc vorba că poate ai și dumneata treabă prin altă parte. Au prins colectiviștii noștri drag pentru agrotehnică și pace bună. N-o să se mai spună că la colectiva „I. L. Caragiale" se muncește anapoda, ba, dimpotrivă, în munca noastră pentru o roadă îmbelșugată totul va fi tocmit la timpul potrivit și după știință. De nu mă credeți, faceți de acum în trei ani pe astă vreme, încă o cale pe la noi și atunci să ne spuneți cine sîntem..."

D. AVARVAREI

Noi trenuri puse în circulație

În vederea bunei deserviri a publicului călător și pentru preîntîmpinarea aglomerației pe liniile de mare trafic, Ministerul Căilor Ferate a luat măsuri să fie puse în plus în circulație, în zilele de 23, 24 și 31 decembrie 1954, un număr de două trenuri accelerate și 4 trenuri personale. Aceste trenuri vor circula astfel: trenul accelerat nr. 111 București Nord-Tr. Severin (prin Roșiori) cu plecarea din București la ora 21,50; trenul accelerat nr. 505 București Nord-Bacău cu plecarea din București la ora 21; trenul de persoane nr. 1207 București Nord-Craiova cu plecarea din București la ora 16,42; trenul de persoane nr. 2211 București Nord-Craiova (prin Pitești) cu plecarea din București la ora 18,58; trenul de persoane nr. 3027 București Nord-Teiuș cu plecarea din București la ora 19,05; trenul de persoane nr. 8007 București Nord-Constanța cu plecarea din București la ora 0,01.

(Agerpres)

Pentru pace, pentru securitatea Europei!

Orice încercare de agresiune se va izbi de o ripostă zdrobitoare

Dumitru Dămăceanu
general-locotenent în rezervă

În prezent, sub presiunea de stăpîn a S.U.A. guvernele occidentale semnatare ale acordurilor de la Londra și Paris se străduiesc să strecoare prin parlamentele țărilor respective ratificarea acestor acorduri. Prin aceasta, cercurile reacționare din occident urmăresc reînvierea militarismului german — forță de șoc în planurile lor războinice, agresive.

Militarismul vest-german agresiv și revanșard, dispunînd de forța militară a noului wehrmacht, dispunînd de arme atomice și cu hidrogen, încadrat în coalițiile militare agresive ale Pactului nord-atlantic și ale Uniunii Europei occidentale, și — pe deasupra — sprijinit, în mod nemijlocit, de către imperialismul american, acest militarism german renăscut, va constitui un periculos focar de război în inima Europei.

Militarismul german este dușmanul țărilor învecinate cu Germania — Franța, Belgia, Polonia, Cehoslovacia și altele împotriva cărora el și-a dezlănțuit toate fărădelegile. El este dușmanul tuturor țărilor mari și mici din Europa.

Militarismul german este dușmanul de moarte al libertății poporului romîn, al independenței și progresului țării noastre care a cunoscut în două rînduri în decursul unei singure generații urgia militarismului german. În timpul primului război mondial: mutilarea teritoriului nostru prin pacea impusă la Buftea, devastări și distrugeri de tot felul și fiecare al zecelea locuitor al țării căzut pe front. În timpul războiului hitlerist: pierderea independenței, jaf de 10.000 de miliarde lei, adică de 12 ori bugetul Romîniei, și tîrîrea noastră în războiul criminal împotriva Uniunii Sovietice.

Deși pericolul pe care îl reprezintă reînvierea militarismului german este evident totuși acest militarism nu poate intimida popoarele din lagărul păcii și socialismului care sînt astăzi mai puternice ca oricînd.

O eventuală agresiune din partea dușmanilor păcii, din partea militarismului vest-german se va izbi de forța puternică și unită a lagărului socialist, incomparabil mai mare decît aceea din ultimul război.

O adevărată securitate în Europa nu va putea fi asigurată decît în cazul cînd, în locul creării de blocuri militare închise ale unor state îndreptate împotriva altor state, va fi creat un sistem eficace de securitate colectivă în întreaga Europă așa cum a propus Uniunea Sovietică în repetate rînduri.

Se înțelege că statele iubitoare de pace din Europa, printre care și țara noastră — amenințate de un nou război, nu vor admite ca evoluția evenimentelor să le surprindă nepregătite.

Orice încercare de agresiune și de dezlănțuire a unui nou război se va izbi de o ripostă zdrobitoare din partea statelor iubitoare de pace.

Nu există în lume forțe care ar putea să oprească lagărul puternic al socialismului să pășească înainte pe drumul său constructiv, de pace. Și dacă totuși imperialiștii vor încerca să împiedice acest lagăr din calea sa, riposta statelor iubitoare de pace va zdruncina pentru totdeauna șubrezita orînduire capitalistă.

Poporul romîn, în strînsă unire cu toate popoarele iubitoare de pace, în frunte cu marele și viteazul popor sovietic, privește cu încredere viitorul.

Artiștii sînt pentru triumful nobilei cauze a păcii

Oamenii de teatru din Capitală s-au întrunit joi dimineața în sala Teatrului C.C.S., într-o mare adunare consacrată problemei care frămîntă astăzi cele mai largi pături ale populației țării noastre — asigurarea păcii și securității în Europa.

În prezidiul adunării au luat loc artiștii poporului Lucia Sturza Bulandra, I. Manolescu, G. Storin, G. Niculescu-Basu, V Maximilian, N. Bălțățeanu, P. Ștefănescu-Goangă, maeștrii emeriți ai artei Marietta Sadova, Sică Alexandrescu, artiștii emeriți Maria Filotti, V. Valentineanu, G. Calboreanu, George Vraca, Sevilla Pastor, A. Ghițescu.

În cuvîntul său, *Maria Filotti*, artistă emerită a R.P.R., a spus printre altele: „În ultimii 40 de ani ai vieții mele am trăit două cumplite războaie. Am cunoscut oroarea „războiului total", cînd au fost dărîmate la pămînt clădiri ale științei și culturii și am plîns în fața teatrelor prăbușite de urgia hitleristă.

Zguduiți de proaspete amenințări, întrezărind oroarea unui al treilea război mondial, noi artiștii strigăm din adîncul sufletului „Închideți porțile războiului!".

George Vraca, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, a spus:

„Aș vrea ca vocea mea, a noastră, a celor adunați aci, să răsune atît de puternic încît ea să fie auzită de colegii noștri din lumea întreagă. Aș vrea ca ea să fie auzită de oamenii artei din Franța, din Anglia și America, din Germania"

„Sînt aprig adversar al războiului, a spus *Ion Manolescu*, artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Împotriva dezastrului pe care l-ar provoca un alt război, să ne ridicăm cu toții fără nici o șovăire, să răscolim în noi simțămîntul de iubire al aproapelui, să ne dorim liniștea atît de trebuincioasă spiritului! de creere, nu de distrugere, să păstrăm încrederea în noi înșine, să nu prelungim tresărirea de teamă, bătăile de inimă în fiecare clipă".

„Aveam 10 ani cînd am văzut pentru prima oară armatele Kaizerului pe străzile Bucureștiului — a spus *N. Stroe*, artist emerit al R.P.R.

Dar dacă în 1916, în 1941, ridicam miinile și spuneam, o să fie război, ce putem face?, astăzi conștiința cetățeanului din patria noastră e alta. El știe ce are de făcut. el știe că ceea ce cu trudă a clădit, trebuie apărat".

Artistul poporului *G. Storin*, laureat al Premiului de Stat a spus: „Războiul nu este altceva decît distrugere și moarte. Știința, cultura și arta nu pot progresa și nu pot exista decît numai în timp de pace. De aceea, ca om și ca artist o spun cu toată convingerea că sînt alături de sutele de milioane de oameni care apără pacea".

Jules Cazaban, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, a spus printre altele: „În figurile eroilor pe care îi interpretăm, figuri desprinse din actualitatea noastră minunată, privesc cu încredere într-un viitor însorit în care tihna, propășirea, dragostea, arta, să nu mai fie niciodată întunecate sau distruse de înspăimîntătoarele calamități ale războiului".

În cuvîntul său, *Ion Dacian*, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, a spus printre altele: „Noi artiștii, legați trup și suflet de marea cauză a poporului nostru, vom pune toată munca noastră, toată puterea noastră de creație în apărarea cuceririlor și a muncii noastre pașnice, pentru triumful definitiv al cauzei nobile a păcii".

Regizorul *Ion Șahighian*, maestru emerit al artei din R.P.R., a spus printre altele: „Dușmanii păcii au de ce să se teamă. Noi, oamenii de teatru, să dezvoltăm în inimile spectatorilor patriotismul socialist, dorința vie și de nestrămutat de a fi gata oricînd să apere cu eroism scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă".

Septimiu Sever, laureat al Premiului de Stat, a vorbit din partea tinerilor actori. „Astăzi, în fața hotărîrilor Conferinței de la Moscova tineretul lumii este mai dîrz ca niciodată. El își cere dreptul la muncă, la libertate, la viață prin pace. Locul tineretului este alături de luptătorii viitorului, alături de cei ce construiesc lumea nouă, a unei vieți mai bune, mai fericite".

(Agerpres)

RĂSPUNSURI
LA ÎNTREBĂRILE
CITITORILOR

O cale primejdioasă pentru Europa

Evoluția evenimentelor internaționale suscită interesul tineretului nostru. În legătură cu aceasta primim la redacție numeroase scrisori de la cititori. Astfel tovarășa Margareta Vadadi, muncitoare la fabrica de mobilă „Simo Geza" din Tg. Mureș și tov. Iuga Ion activist al Comitetului regional U.T.M. Hunedoara, ne-au întrebat ce cuprind acordurile de la Londra și Paris și care este valoarea „garanțiilor" oferite de puterile occidentale. Răspundem acestor întrebări:

Ce cuprind acordurile de la Londra și Paris?

Acordurile de la Londra și Paris au ca scop principal renașterea militarismului german și transformarea lui în principala forță de șoc a coaliției militariste occidentale. Încheierea acestor acorduri a fost pregătită de puterile apusene în urma eșecului rușinos al faimoasei „comunități defensive europene".

În mare grabă, reprezentanții cercurilor conducătoare din S. U. A., Anglia, Franța, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg și Canada, adunați la Londra, au hotărît să transforme pactul de la Bruxelles semnat la 17 martie 1948, astfel încît să corespundă principiilor care au stat la baza falimentarei c.d.e. Este caracteristic pentru țelurile organizatorilor coaliției occidentale faptul că din pactul de la Bruxelles din 1948 a fost exclusă clauza care prevedea să se ia „toate măsurile necesare în cazul că Germania ar reveni la o politică agresivă".

La Londra puterile occidentale au încheiat acorduri conținînd șase capitole. Aceste acorduri au fost definitivate la Paris. Capitolele acordurilor sînt:

1. *Cu privire la suveranitatea Germaniei occidentale*. Puterile occidentale au declarat că acordă o așa-zisă suveranitate Germaniei occidentale. Valoarea reală a acestei declarații poate fi apreciată lesne în lumina faptului că ocupația trupelor americano-anglo-franceze nu numai că nu încetează dar continuă pe o durată stabilită de pe acum ca fiind de cîteva decenii.

2. *Cu privire la transformarea pactului de la Bruxelles*. Noua formulă stabilită la Londra și precizată apoi la Paris nu înseamnă altceva decît crearea unei grupări militare agresive. În această grupare este admis militarismul german care a provocat atîtea suferințe popoarelor Europei ca și tuturor celorlalte popoare. Acordul stabilește și contribuția Germaniei occidentale: pentru început 500.000 de soldați. Dar acesta este numai începutul. De altfel revanșarzii de la Bonn nici nu fac un secret din aceasta. O gravă primejdie pentru pacea Europei provine din faptul că la îndemîna Wehrmachtului renăscut se pune chiar și arma atomică.

3. *Cu privire la garanțiile date de Statele Unite, Marea Britanie și Canada*. Aceste trei state își iau angajamente de natură militară, angajamente care prin proporțiile lor sînt ridicole. Experiența istoriei a arătat că asemenea garanții ca cele oferite acum de puterile occidentale sînt lipsite de valoare practică. Dar asupra acestui subiect vom reveni ceva mai departe.

4. *Cu privire la admiterea Germaniei occidentale în pactul Atlanticului de nord*. Este bine știut că acest pact a fost creat ca o coaliție agresivă îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Intrarea Germaniei occidentale în această coaliție nu face decît să accentueze caracterul ei agresiv.

5. *Cu privire la intențiile celor trei puteri apusene și ale Germaniei occidentale*. Cele trei puteri occidentale au făcut declarații în care, contrazicînd faptele cele mai evidente, au declarat că pactul Atlanticului de nord ar avea un caracter defensiv. Este bine cunoscut faptul că cele trei puteri occidentale s-au autodemascat refuzînd să accepte primirea Uniunii Sovietice în pactul Atlanticului de nord pe motivul că... pactul și-ar pierde rațiunea de a exista.

„Führerii" de la Bonn s-au angajat ca wehrmachtul renăscut să nu fie o primejdie pentru pacea Europei. În legătură cu aceasta merită de amintit faptul că Hitler la 16 martie 1935 anunțînd formarea armatei sale se obliga „în fața poporului german și a întregii lumi" să nu folosească forțele armate „ca un instrument de agresiune". Ce a urmat se știe. În ceea ce ne privește nu avem motive să ne încredem în Adenauer mai mult decît în Hitler...

6. *Cu privire la constituirea unei „Uniuni a Europei occidentale"*. Despre caracterul acestei uniuni a vorbit limpede Dulles care a spus că ea „păstrează resturile prematur răposatei comunități defensive europene". Valoarea Uniunii Europei occidentale este apreciată de generalii americani, după cum arată agenția „France Presse", prin aceea că pune la dispoziția comandamentului american „un mecanism mai eficace și mai trainic" decît decedata „c.d.e.".

Acordurile de la Londra și Paris restrîng suveranitatea națională a țărilor participante, iar în ceea ce privește Franța reduc rolul ei de mare putere. Prin renașterea militarismului german pe care o legalizează aceste acorduri — ele contravin intereselor păcii și voinței popoarelor.

Care este valoarea „garanțiilor" oferite de puterile occidentale?

În legătură cu reînarmarea Germaniei occidentale puterile apusene au provocat o zarvă deosebită pe tema „garanțiilor" și a „controlului" pe care le-ar conține acordurile de la Londra și Paris. Gălăgia stîrnită în jurul acestei probleme nu este întîmplătoare. Popoarele privesc cu multă îngrijorare renașterea militarismului prusac, iar politicienii occidentali încearcă — prin vorbăria despre „garanții" și „controluri" — să liniștească spiritele agitate.

Prin acordurile de la Londra și Paris, Anglia, de pildă, s-a obligat să garanteze securitatea Franței în fața primejdiei germane cu ajutorul a... patru divizii britanice aflate actualmente pe continentul nostru. În primul rînd, trebuie de reținut faptul că mijloacele cu ajutorul cărora puterile occidentale se declară gata să realizeze „garanțiile" oferite cu atîta larghețe sînt de-a dreptul ridicole. Este știut că revanșarzii germani intenționează — lucru mărturisit fățiș — să creeze o armată de circa 60 de divizii ba chiar și un număr mai mare. Ce forță ar fi dispusă să ofere Anglia în cazul unei agresiuni prusace asupra partenerilor ei vest europeni? Patru divizii. Pot oare aceste divizii să facă față unei agresiuni? Hotărît lucru nu! De altfel, în timpul celui de al doilea război mondial cele 10 divizii britanice aflate pe continent nu numai că n-au putut să apere Franța, dar de-abia au reușit ele să-și salveze resturile, confirmînd zicala „fuga e rușinoasă, dar e sănătoasă".

La fel de iluzorii sînt și garanțiile oferite de Statele Unite și Canada. De altfel, despre valoarea acestor „garanții" ne vorbește deosebit de limpede experiența istoriei. După pacea de la Versailles din 1919, S.U.A. și Anglia au încheiat cu Franța o serie de tratate prin care ele se obligau să vină în ajutorul Franței în cazul unui atac german. Senatul american a refuzat însă să ratifice tratatul de pace de la Versailles și în același timp a respins tratatul de garanții americano-francez. Văzînd aceasta, Lloyd George, primul ministru britanic din acea vreme, nici nu s-a mai obosit să aducă în discuția parlamentului tratatul de garanții anglo-francez...

Valoarea „garanțiilor" americano-engleze este bine cunoscută și revanșarzilor de la Bonn, urmașii lui Hitler. Neumeier, ministru în guvernul de la Bonn a declarat: „Noi vom arăta că în ultimă instanță sînt hotărîtoare nu clauzele tratatelor sau acordurilor ci raportul real de forțe".

Așa vorbea și Hitler. Și este știut cum și-a isprăvit cariera smintitul dictator fascist. Sfîrșitul lui ar trebui să pună pe gînduri pe cei care astăzi merg pe urmele lipsite de glorie ale hitleriștilor.

M. RAMURA

DUPĂ UN AN DE ACTIVITATE

Își amintește deputatul...

S-a înnoptat de mult. Prin fereastră se vede cum în razele felinarului de peste drum se cern fulgi mărunți de zăpadă. În cameră e cald și liniște. Doar din cînd în cînd se aude foșnetul unor file întoarse. Tehnicianul Constantin Lișteveanu salariat al întreprinderii Textila „11 Iunie"-Pitești răsfoiește un caiet. De data aceasta însă nu este un caiet cu probleme de tehnică. În curînd se va împlini un an de cînd Constantin a fost ales deputat în sfatul popular al orașului, iar caietul pe care-l răsfoiește acum cuprinde însemnări ce privesc activitatea lui ca deputat.

Desigur, va trebui să raportez despre munca mea — se gîndește Lișteveanu. Și în acest caiet este scris despre o grădiniță, electrificarea unor fundături și altele.

Încet, pentru a nu tulbura liniștea celor ce dorm — soția și fetița lui — tînărul deputat își apropie scaunul de sobă și rămîne acolo multă vreme gîndindu-se și amintindu-și despre cele petrecute în circumscripția sa, în cursul acestui an...

Grija pentru cei mici

Mutarea grădiniței de copii s-a petrecut într-un timp foarte scurt. Totul a pornit însă pe nebăgate de seamă. Lișteveanu nu-și poate aminti că în cutare zi s-a născut ideea, sau că în cutare zi a mers la președintele sfatului popular al orașului. Poate că încă de anul trecut, cînd fetița lui, Magda, mergea la grădiniță, și-a dat seama de necesitatea unei clădiri mai bune pentru micuții din cartier. Cert este că într-o zi din iunie a anului acesta oprindu-se pe la grădinița de copii și-a format părerea: „Grădinița trebuie mutată"!

Acasă Lișteveanu a discutat cu fiică-sa.

— Ascultă Măgduța tatii, cînd erai tu la grădiniță cum te jucai?

— Păi prin curte „de-a trenul"... adică mai puțin prin curte. Ne jucam mai mult în salon „de-a capra cu trei iezi", „de-a școala" făceam jucării din carton... Știi ursulețul care ți l-am adus de ziua ta, l-am făcut la grădiniță.

Tînărul tată a rămas pe gînduri: „Într-adevăr curtea nu e bună". Magda, văzînd că tăticul ei tace a crezut că o ascultă mai departe.

— Numai de-a ascunselea nu ne puteam juca — n-aveam cameră unde să ne pitim.

La vreo cîteva zile deputatul a întîlnit-o pe soția lui Mitroi venind de la piață. Ea ținea în mîini două plase pline cu tîrguieli. Ținîndu-se de toartele plaselor pășea alături de mama lor, un băiat și o fetiță.

Parcă erau la grădiniță copiii, tovarășa Mitroi?

— Nu-i mai las, stau cam mulți la un loc.

Între timp Lișteveanu încercase să soluționeze problema. Pe Libertății, aceeași stradă pe care era și grădinița, funcționa într-un local frumos și încăpător o instituție. A vorbit cu șeful ei propunîndu-i să o mute pe undeva mai la centrul orașului și să lase localul pentru copii. Degeaba însă: „localul e prea bun pentru a fi cedat. Altul asemănător nu mai găsim".

Acum însă, după discuția cu tovarășa Mitroi, deputatul s-a hotărît: trebuie mutată grădinița cu orice preț! Și aleargă în grabă la președintele sfatului popular al orașului.

— Tovarășe Jiga e vorba de o chestiune care trebuie soluționată urgent. Copiii noștri... și se apucă să-i povestească toată istoria cu grădinița de copii.

— Sînt convins tovarășe deputat. Hai să găsim un local pentru instituție și o mutăm.

Puțină vreme a trecut și instituția s-a mutat în noul ei local din centrul orașului. În spațioasa clădire de pe Libertății rămasă goală, au dat buzna copiii, aducîndu-și cu ei scăunelele și jucăriile.

Și tot într-o zi călduroasă Lișteveanu umplîndu-și de astă-dată buzunarele cu bomboane a făcut o nouă vizită grădiniței de copii. În curtea mare bine închisă vreo 20—30 de copii, băieți și fetițe, ținîndu-se unul de hăinuța celuilalt, alcătuiau o strașnică „garnitură de tren".

În prima încăpere trei prichindei ce intraseră sub o masă îi făcură semne să fie „discret" arătînd toți cu degetele la buze.

Trecu mai departe și în altă încăpere surprinse doi băieți ce încercau să se ascundă în dosul hainelor agățate într-un cuier. Iar în a treia încăpere, o fetiță se furișase după dulapul cu jucării. Mai străbătu cîteva camere și o găsi pe educatoarea căutată.

— Am adus copiilor niște bomboane.

— Foarte bine, dar ai adus pentru toți? Acum avem 100. Știi, au adus aici copiii și cîteva mame din cartierul vecin.

Cît mai aproape de sufletul omului

„Strada Libertății a avut ani de zile o faimă tristă. Se spunea în tot Piteștiul: Să nu te apuce noaptea pe Libertății că te taie țiganii de prin fundături.

Într-adevăr, în cele două fundături ale străzii se așezaseră oameni fără meserii, care nu căpătau nicăieri de lucru și pe care legea de atunci susținută de primar și jandarm, îi ținea în afara ei. Și acești oameni necăjiți ne avînd cu ce trăi recurgeau la tot felul de îndeletniciri și chiar la furturi. În urmă cînd cîștigau bani îi aruncau pe tejghelele cîrciumilor. De aici scandaluri, bătăi și vorba aceea: era mai bine să nu te apuce noaptea pe Libertății.

În anii regimului nostru, romii ca și celelalte minorități naționale au căpătat prin Constituție toate drepturile de care au fost lipsiți în trecut. Cei de pe fundăturile străzii Libertății și-au însușit meserii cinstite. Faima tristă a străzii a dispărut. Din păcate însă vechile năravuri mai reînvie cîteodată. Sînt unii..."

Aici Lișteveanu se opri din scris. Ar fi folosit acest articol la gazeta de perete, dar pentru oamenii care au trăit o viață ca a lor, e prea puțin.

Și de atunci, de la începutul anului 1954 deputatul a venit mereu în mijlocul romilor de pe cele două fundături. Pentru a-i face să-și uite mai ușor vechile apucături, la consfătuirile cetățenești, Lișteveanu ajutat de alți tovarăși le vorbea despre drepturi și obligații cetățenești.

Și în timp ce le colinda casele, deputatul se interesa de nevoile personale. Le vorbea frumos respectîndu-le sentimentele de demnitate.

— Tovarășe Pancea, de ce nu-ți termini acoperișul casei? Mi se pare că nu ți-a ajuns scîndura. La depozitul sfatului popular a sosit niște cherestea calitatea I-a. Dacă vrei pot să-ți obțin o aprobare.

— Mai întrebi...

Sau:

— Pantilă, dumneata ești gospodar bun... se poate să lași să cadă tavanul din cauza ploilor?

— Tovarășe deputat m-am înscris la carton de acoperiș dar sînt programat peste o lună.

— Ei atunci să luăm măsuri, să capeți o programare mai bună. Într-o săptămînă cel mult să iei cartonul e bine?

Într-o zi ploioasă deputatul fu oprit în mijlocul fundăturii de Dumitru Bratu.

— Tovarășe deputat, nu mai mergeți mai departe căci e un noroi de intri în el pînă la genunchi.

— Bine frate dar voi cum mergeți?

— Ei, noi sîntem obișnuiți.

— Obișnuiți, obișnuiți, dar voi n-ați vrea să aveți un drum bun pe ulița voastră?

Și în ziua aceea Lișteveanu și cu Bratu au mers din casă în casă în cele două fundături.

— Vedeți ce noroi e afară. Dacă punem mîinile cu toții facem o stradă... bulevard. De pietriș mă îngrijesc eu.

Săptămîni de zile pe „șantierele" fundăturilor a răsunat cele mai vesele cîntece cîntate de lăutari (pe acolo locuiesc și cîțiva lăutari).

Prinzînd tot mai multă încredere în „tovarășul deputat Costică" romii au căpătat obiceiul de a nu mai aștepta vizita acestuia ci de a se duce ei înșiși la el acasă. Așa se întîmplă că apărea la ușa lui Lișteveanu cîte un cetățean ce-și frămînta pălăria în mîinile mari.

— Cu tovarășul Costică, deputatul nostru.

Soția lui Lișteveanu îl privea zîmbind și îl ruga să treacă pe seară „cînd s-o întoarce Costică de la serviciu".

Într-o bună zi deputatul Lișteveanu Constantin depuse o hîrtie pe masa președintelui sfatului popular al orașului.

— Ce-i asta? Pare... un deviz.

— Chiar așa. Este devizul privitor la executarea lucrărilor de electrificare al celor două fundături din strada Libertății. Am vorbit cu cetățenii; ei fac munca pentru transportarea stîlpilor și instalarea lor. Deci chestiunea cu stîlpii fiind ca și soluționată întreprinderea de electricitate ne-a făcut deviz privitor la lucrarea în sine. Rămîne problema fondurilor.

Și de data aceasta tînărul deputat fu sprijinit.

— Vom avea aceste fonduri tovarășe deputat. Chiar dacă n-avem prevăzut în investiții, vom întrebuința economiile noastre.

Zilele acestea un reporter de ziar se interesa despre mersul electrificării celor două fundături. Cu această ocazie deputatul prezentă reporterului pe „mîna lui dreaptă". Acesta, coșarul Bratu Dumitru, tocmai venise de la întreprinderea de electricitate.

— Am stat de vorbă cu inginerul lor, tovarășe deputat. I-am spus că stîlpii sînt plantați iar el ne-a asigurat că în două zile avem aici echipa de electricieni.

Intrați în casă, unde se află că pe puștiul ce-și pregătea lecțiile, tatăl său vrea să-l trimită la o școală de ofițeri (Bratu Dumitru a fost gornist în armată), reporterul puse o întrebare.

— Tovarășe Bratu, văd că dumneata te interesezi de electrificarea străzii; i-a spune-mi, te-ai mai preocupat vreodată de astfel de treburi?

Mîngîindu-și mustățile mari și negre Bratu răspunse:

— Nu m-am mai ocupat, dar nu e trecut timpul să o fac. Pot să spun că acum a venit.

Mai este și un punct negativ

Lișteveanu se întrebă multă vreme: dacă va face raportul, chestiunea aceasta o va arăta ca o lipsă a lui, sau a secției comerciale a sfatului popular? Faptele sînt acestea. Mai mulți cetățeni din cartier i-au spus că atunci cînd vor să cumpere alimente trebuie să meargă tocmai în centrul orașului. Chiar și pe nevastă-sa a auzit-o oftînd: „Of, tare-i departe Alimentara asta"!

A căutat pe stradă în sus și-n jos și a găsit un local a unei fost cîrciumi. Era neîntrebuințat iar proprietarul îl închiria și cu rafturi și cu tejghele. Tocmai bun, s-a gîndit Lișteveanu. A alergat la secția comercială a sfatului popular și a propus înființarea unui magazin alimentar în localul găsit de el. Le-a spus: „Există totul pregătit. Doar să aduceți mărfurile. Vă dăm și un paznic de noapte dacă aveți nevoie".

Degeaba. Cei de la secția comercială n-au înființat magazinul.

Și se gîndea mai departe deputatul: „Vremea trece, a venit iarna iar gospodinele tot pînă în centru se duc după cumpărături. Sînt vinovați cei de la secția comercială. Au dat dovadă de birocratism și lipsă de orientare. Dar eu... eu am făcut toate?"

Cînd închise caietul deputatul Lișteveanu Constantin era hotărît să facă tot ce-i stă în putință spre a deschide magazinul alimentar pe strada Libertății. El este doar purtătorul năzuințelor cetățenilor ce l-au ales deputat.

V. CONSTANTINESCU

Dezbaterile din Adunarea Naţională franceză cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris

PARIS 23 (Agerpres). — Dezbaterile privind acordurile de la Paris au continuat miercuri noaptea. Deputatul independent André Denis şi-a exprimat părerea că Franţa nu trebuie să admită reînarmarea Germaniei.

Referindu-se la declaraţiile revanşarde făcute de reprezentanţii guvernului de la Bonn, deputatul Denis a subliniat că „guvernul de la Bonn nu are dreptul de a se considera reprezentant al teritoriilor care au făcut parte din cel de al treilea Reich“ (este vorba de teritoriile cotropite de armatele naziste — N. R.).

După ce a amintit importanţa propunerilor sovietice privind securitatea colectivă, Denis a anunţat că va vota împotriva acordurilor de la Paris dacă premierul Mendès-France nu acceptă să caute în primul rînd toate posibilităţile realizării unui acord cu Uniunea Sovietică.

A urmat la tribună Coste-Floret (M.R.P.), fost ministru al statelor asociate, care s-a referit la primejdia de a se acorda aşa-numitei agenţii pentru armament, prevăzută în acordurile de la Paris împuterniciri aproape absolute.

A urmat o vie polemică între deputatul de la tribună, Coste-Floret, şi premierul Mendès-France, care s-a silit în fel şi chip să-i convingă pe deputaţi că înarmarea Germaniei ar putea fi îngrădită. Pentru a dovedi netemeinicia argumentelor primului ministru, deputatul Coste-Floret a citat o declaraţie a ministrului britanic al apărării, McMillan, care a spus textual că Germania ar putea să-şi procure arme atomice din străinătate. Coste-Floret a anunţat că el şi acei care împărtăşesc punctul lui de vedere nu pot accepta reînvierea wehrmachtului şi prin urmare nu pot aproba acordurile de la Paris.

Ultimul care a luat cuvîntul în dezbaterile de miercuri noaptea a fost Rene Mayer, radical, unul din cei mai aprigi apărători ai comunităţii defensive europene. Deşi partizan al refacerii militarismului german, şi deci al acordurilor de la Paris, Mayer a fost nevoit să recunoască divergenţele adînci dintre Franţa şi Germania occidentală în ce priveşte problema Saarului. Cu aceasta s-a încheiat cea de a treia zi a dezbaterilor asupra acordurilor de la Paris.

★

PARIS 23 (Agerpres). — Cea de a patra zi a dezbaterilor Adunării Naţionale franceze a fost o zi deosebit de importantă. Comentatorii de presă relevă că toate cuvîntările rostite în cursul acestei zile au scos la iveală primejdia care ar ameninţa Franţa în cazul ratificării acordurilor de la Paris.

Deputatul comunist Musmaut, reprezentant al regiunilor industriale din nord a făcut în cuvîntarea sa un aspru rechizitoriu clauzelor economice cuprinse în acordurile de la Paris.

Deputatul Mondon (fost gaullist) a exprimat temeri cu privire la urmările pe care le vor avea pentru Franţa protocolurile asupra Saarului cuprinse în acordurile de la Paris.

Pierre André (republican independent) s-a declarat un adversar hotărît al acordurilor de la Paris.

În cursul prînzului, primul ministru Mendès-France a convocat pe preşedinţii grupurilor majorităţii parlamentare pentru a le comunica intenţia lui de a ridica în adunare problema votului de încredere.

La deschiderea şedinţei de după amiază, preşedintele Adunării a anunţat că pînă în momentul de faţă pe biroul Adunării se află două moţiuni cerînd amînarea dezbaterilor. Prima moţiune, a deputatului radical Badie, care prevede amînarea dezbaterilor pînă cînd guvernul francez va fi rezolvat cu guvernul de la Bonn divergenţele adînci dintre Franţa şi Germania occidentală în problema Saarului.

Cea de a doua, a deputatului radical Seynat, care preconizează „organizarea în prealabil a unor consultări asupra oportunităţii refacerii armatei germane în cadrul forţelor N.A.T.O.“.

Imediat după reluarea şedinţei, primul ministru Mendes-France a făcut cunoscut deputaţilor că guvernul va cere vot de încredere împotriva oricărui amendament de amînare. Mendès-France a adăugat că votul de încredere ar urma să aibă loc peste 24 de ore, în care timp dezbaterile vor continua. Deputaţii au respins această cerere a guvernului subliniind, după cum relatează agenţia France Presse, că este fără precedent ca în timpul răgazului prevăzut de constituţie între punerea chestiunii de încredere şi votul adunării, să continue dezbaterile“. Mendes-France a fost silit să retracteze. Comentatorii de presă consideră deosebit de semnificativă pentru angajamentele luate de guvernul francez faţă de guvernul american în legătură cu ratificarea acordurilor, declaraţia lui Mendès-France făcută în Adunarea Naţională. „Regret acest lucru, a spus el, întrucît sînt nerăbdător ca ţările străine care se întreabă asupra soartei acestor dezbateri să cunoască cel puţin printr-un vot prealabil evoluţia discuţiilor“. „Avem un mare interes din punct de vedere internaţional, a recunoscut făţiş Mendès-France, ca nesiguranţa care apasă asupra acestor dezbateri să se împrăştie“.

După o nouă pauză, la reluarea discuţiilor a luat cuvîntul Robert Schuman (fost ministru de externe M.R.P.), autorul planului Schuman, adept înfocat al planurilor americane de „integrare europeană“. Nici Schuman, nu s-a încumetat să se pronunţe deschis pentru acordurile de la Paris.

Edouard Herriot, deputat radical de Lyon şi preşedinte de onoare al Adunării Naţionale a rostit o cuvîntare deosebit de importantă. Cunoscutul om politic francez, în vîrstă de 82 de ani, a venit special de la Lyon pentru a atrage din nou atenţia deputaţilor Adunării Naţionale asupra primejdiei extrem de grave care ameninţă Franţa în cazul ratificării acordurilor de la Paris. El a declarat că va vota împotriva acordurilor de la Paris. Herriot a spus printre altele: „Aceste acorduri ne fac să pierdem avantajele ce ne erau acordate de acordurile internaţionale, ca de pildă, prin acordul de la Potsdam“. În momentul de faţă Germania este împărţită în două. De o parte, sînt cei care vor să reînvie Germania militaristă războinică. Acestora eu nu le pot acorda prietenia mea, întrucît nu pot uita pe fraţii noştri ucişi sau dispăruţi. De altă parte, cealaltă Germanie a tineretului, a sindicatelor, a socialiştilor... Nu pot să înţeleg de ce Franţa ar veni în ajutorul Germaniei reacţionare. Nu pot să înţeleg de ce Franţa ar zădărnici eforturile acelor germani care încearcă să ajute Germania să se elibereze de trecutul său militarist.

După ce veţi fi reînarmat Germania, a întrebat Herriot pe adepţii ratificării acordurilor, cum o veţi mai dezarma? Nu veţi avea posibilitatea, a răspuns el.

...Adresîndu-se Statelor Unite, Edouard Herriot a subliniat: „...Statele Unite ar trebui să-şi amintească că Franţa a fost principala victimă a agresiunii hitleriste. Franţa a dat un şir nesfîrşit de martiri şi deci are dreptul la cele mai multe menajamente. Franţa nu poate să sacrifice Statelor Unite conştiinţa sa. Rămîn credincios acestei idei. Mi-s dragi Statele Unite, dar iubesc mai mult Franţa“, a declarat în încheiere Herriot.

Corespondenţii de presă relevă atenţia şi interesul neobişnuit cu care membrii Adunării Naţionale au ascultat cuvîntarea deputatului Edouard Herriot.

Primul ministru Mendès-France a intervenit din nou în dezbateri cu scopul vădit de a micşora impresia produsă asupra deputaţilor de cuvîntarea lui Herriot. El a dat unele explicaţii în problema Saarului şi a pledat din nou în favoarea ratificării acordurilor de la Paris.

Presa franceză despre tendinţa de abţinere de la vot

PARIS 23 (Agerpres). — La 23 decembrie au continuat dezbaterile pe marginea acordurilor de la Paris. Ele s-au desfăşurat într-o atmosferă de derută crescîndă în grupurile parlamentare de dreapta. Neliniştea adepţilor ratificării acordurilor de la Paris este sporită de faptul că în multe grupuri de dreapta se intensifică tendinţa de abţinere de la vot. Comentatorii politici arată că această poziţie a fost adoptată de grupul parlamentar al partidului M.R.P., de o parte considerabilă a „republicanilor sociali“ şi a radicalilor, precum şi de Comitetul de conducere al „centrului naţional al republicanilor independenţi“, a „partidului ţărănesc independent“ şi a grupului independent de „acţiune republicană şi socială“.

După cum scrie ziarul „Combat“, tendinţa de abţinere de la vot este larg răspîndită în rîndurile grupurilor parlamentare. Cîţiva lideri ai partidului socialist care, după cum se ştie, a hotărît la recentul său congres să voteze pentru ratificare, înclină acum tot mai mult să se abţină de la vot deoarece în condiţiile actuale ei se tem să-şi asume răspunderea faţă de opinia publică. „Combat“ arată că aceeaşi îngrijorare se observă în partidul radicalilor, din care face parte şeful guvernului. Începînd din 22 decembrie în culoarele palatului Adunării Naţionale se duc tratative de culise prin care adepţii acordurilor de la Paris caută să reducă cît mai mult numărul deputaţilor care intenţionează să se abţină de la vot.

Congresul scriitorilor sovietici

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS În şedinţa din seara zilei de 22 decembrie a celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici, cunoscutul scriitor sovietic Nikolai Tihonov, preşedintele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, a prezentat raportul cu privire la literatura progresistă contemporană mondială.

Dragi prieteni, fraţi şi colegi în ale scrisului! — a spus Tihonov în aplauzele întregii asistenţe din Sala Coloanelor. Permiteţi-mi să vă salut fierbinte ca reprezentanţi eminenţi ai literaturii progresiste contemporane, ca luptători eminenţi pentru victoria păcii în lumea întreagă.

În viaţa popoarelor, literatura progresistă este nu numai un far care luminează calea spre progres, ci şi o puternică forţă organizatoare. Tihonov a subliniat că literatura progresistă are la activul ei multe opere remarcabile care şi-au cîştigat recunoaşterea unanimă a cititorilor. Un numeros detaşament de scriitori progresişti a apărut în ţările de democraţie populară. Din el fac parte scriitori ca Mihail Sadoveanu, Leo Kruczkowski, Maria Majerova, Marije Pujmanova, Vitetslav Nezval, Frano Kral, Julian Tuwim Jaroslaw Iwaszkiewicz, Wladislaw Broniewski, Peter Veres, Gyula Iles, Gheorghi Karaslavov, Liudmil Stoianov, Stoian Lagorcinov, Christo Radovski şi mulţi alţii.

Tihonov a vorbit apoi despre dezvoltarea literaturii Republicii Populare Chineze.

Un loc de seamă ocupă în literatura lagărului democrat scriitorii progresişti din Germania.

Rezultate considerabile obţin în anii de după război în activitatea lor creatoare scriitorii progresişti din ţările capitaliste.

În lupta pentru o înaltă măiestrie artistică, scriitorii sovietici pot şi trebuie să folosească într-o măsură şi mai mare experienţa preţioasă a prietenilor lor de peste hotare, să studieze cele mai bune opere ale literaturii progresiste străine, deoarece îmbogăţirea reciprocă a literaturilor noastre contribuie la dezvoltarea continuă a artei progresiste înainte. Alianţa dintre literatura sovietică şi literatura progresistă din Apus şi Răsărit, este o alianţă în numele unui autentic umanism, în numele libertăţii şi păcii.

Noi am mers împreună, a spus în încheiere Tihonov, mergem împreună lărgind necontenit rîndurile, şi vom păşi împreună spre victoria definitivă a forţelor păcii în lumea întreagă!

Congresul a fost salutat apoi de poetul chilian Pablo Neruda, scriitorul albanez Dhimiter Shuterigi şi scriitorul englez Jack Lindsay.

Militarismul german — duşmanul poporului englez

Pentru a feri Anglia de noi distrugeri

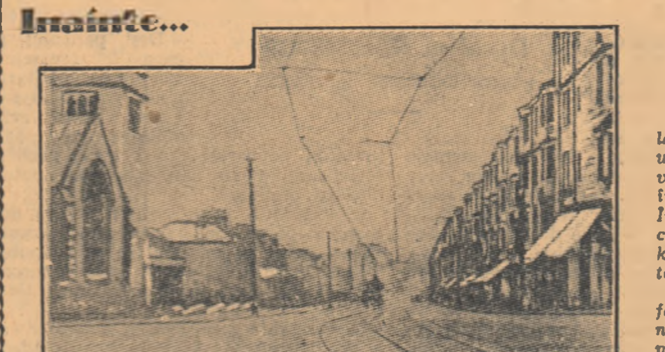

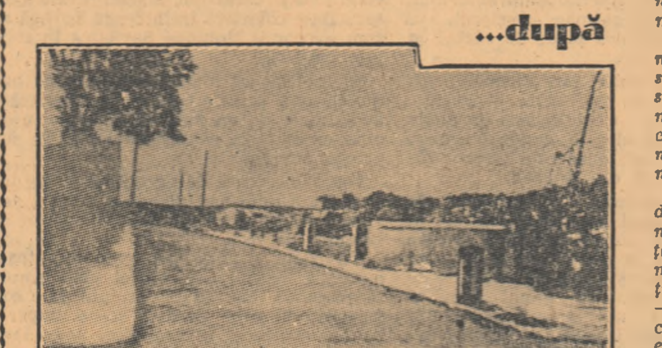

Fotografiile de mai sus reprezintă o stradă din oraşul englez Clydebank înainte şi după bombardarea oraşului de către piraţii fascişti ai aerului. Duşmanii poporului englez încearcă astăzi să pună din nou arme şi mai moderne în mîna aceloraşi criminali.

„Să nu se dea arme naziştilor“

Declaraţii ale tinerilor englezi publicate în ziarul

Challenge
The Voice of Youth

J. Delahoy
tînăr muncitor

Aveam 9 ani. Învăţam la şcoală. Într-o dimineaţă am aflat că unul din colegii mei nu va mai veni la şcoală — fusese omorît în timpul unui bombardament. Îmi amintesc de bomba fascistă care a căzut pe o casă din Bakenham în care se aflau muncitori. 14 din ei au fost ucişi.

Îmi amintesc, ca acum, de fetiţa strivită de o casă care se năruia în urma unui bombardament.

Tinerii muncitori au îndurat multe suferinţe. Tinerii din generaţia noastră au luptat şi au murit pe cîmpul de luptă.

Noi vrem pace. Iată de ce tinerii muncitori englezi trebuie să spună: „Niciodată nu trebuie să se permită reînarmarea Germaniei. Niciodată nu trebuie să existe o armată condusă de foştii nazişti care sînt duşmanii omenirii“.

Forţele agresive din S.U.A. ard de dorinţa de a înarma Germania pentru un război împotriva ţărilor din lagărul socialist. E monstruos! Dar oare se vor mulţumi milionarii avizi de profituri — Krupp şi compania — numai cu acest război? Nu vor mai visa ei oare încă odată la dominaţia mondială? Oare nu le va trece prin minte ca, jucînd rolul unor prieteni sinceri ai noilor aliaţi, să pornească o cruciadă şi asupra răsăritului şi asupra apusului?

Fiecare englez şi în special tineretul din Anglia trebuie să facă totul pentru a preveni înarmarea Germaniei şi pentru a consolida pacea. Conferinţa de la Geneva a arătat calea spre pace. Tratativele paşnice duse de marile puteri au asigurat încetarea focului în Vietnam. Acelaşi lucru se poate face şi pentru rezolvarea problemei germane. Uniunea Sovietică a propus în repetate rînduri convocarea unei conferinţe consacrată acestei probleme, dar celelalte mari puteri nu şi-au dat asentimentul.

Statele Unite nu doresc pacea pentru Germania. Ele nu au dorit nici armistiţiul din Indochina.

Dacă englezii vor lupta toţi pînă la unul după exemplul poporului francez care luptă împotriva unei noi armate naziste. planurile americane de reînarmare a Germaniei şi de dezlănţuire a războiului vor suferi un eşec.

Pacea înseamnă viaţa noastră. Nu vom permite reînarmarea Germaniei!

J. King
fost soldat în divizia 6-a aerodesantă

Noi trebuie să ne împotrivim oricărei încercări de a reînarma Germania. Nu putem permite renaşterea forţelor armate germane. Dacă aceasta se va întîmpla înseamnă că eu şi tovarăşii mei am luptat în zadar. Revanşarzii nu trebuie să primească arme.

În loc să se facă aceasta, miniştrii Afacerilor Externe ai Franţei, Rusiei, S.U.A. şi Marii Britanii să elaboreze un pact de securitate europeană pentru toate naţiunile din Europa.

G. Terry
inginer

Ni se spune că ruşii ne atacă şi de aceea e necesar să se creeze o armată nazistă pentru a ne apăra de atacul lor. Dar dacă aşa stau lucrurile de ce nouă din zece soldaţi de-ai noştri se găsesc în străinătate? Dacă ministrul Apărării socoteşte că se pregăteşte o agresiune contra noastră, atunci armata noastră trebuie să se găsească în Anglia. Oare nu este clar că nimeni nu se pregăteşte să ne atace? Atunci de ce se înarmează Germania? Eu doresc să fiu alături de toţi tinerii muncitori care sînt împotriva înarmării naziştilor.

B. O'Bearn
Uniunea naţională a studenţilor

Dacă Rusia s-ar gîndi la război, ea nu ar aştepta pînă cînd ne vom înarma.

B. Meyns
tînăr laburist

Sînt categoric împotriva înarmării acelor oameni care sînt răspunzători pentru distrugerea Coventry-ului şi a altor oraşe engleze. Nu sînt de acord cu politica oficială a partidului laburist în legătură cu reînarmarea Germaniei.

T. Winslow
membru al Ligii Tineretului Comunist

Planurile de reînarmare a Germaniei şi agitaţia lui Adenauer în jurul acestor probleme constituie o insultă grosolană adusă tuturor celor care şi-au vărsat sîngele în războiul trecut. Adenauer asigură că nu va întrebuinţa bomba atomică, armele bacteriologice şi chimice, că nu va uni cu forţa Germania. Toate promisiunile lui Adenauer nu valorează mai mult decît pălăvrăgelile lui Hitler despre aşazisele lui „intenţii paşnice“. Acum în Germania occidentală s-a aprobat o lege cu privire la recrutarea fiecărui german de la vîrsta de 18-45 ani pentru armată.

No Arms For NAZIS

M. Story, membră a Ligii Tineretului Comunist din Anglia poartă o placardă cu inscripţia „Să nu se dea arme naziştilor!“.

Dezvăluirile fostului conducător al serviciului de spionaj vest-berlinez

BERLIN 23 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Ministerul Afacerilor Interne al R. D. Germane comunică următoarele:

La 16 decembrie 1954 au trecut în sectorul democratic al Berlinului Friedrich Heinz, fost conducător al serviciului de spionaj al „departamentului lui Blank“ şi Jakob Kolb, fost conducător al serviciului de spionaj vest-berlinez al „departamentului lui Blank“. Ei au cerut organelor de stat ale Republicii Democrate Germane să le acorde azil, predînd o serie de documente asupra activităţii serviciului secret al „departamentului lui Blank“ şi a organizaţiei de spionaj a lui Gehlen.

Organele Republicii Democrate Germane au examinat cererile persoanelor amintite şi i-au acordat azil lui Kolb. În ceea ce-l priveşte pe Heinz, i s-a refuzat azilul în R. D. Germană deoarece el a participat la pregătirea atentatelor lui Erzberger, om de stat german, şi lui Rathenau, fost ministru al Afacerilor Externe al Republicii de la Weimar.

BERLIN 23 (Agerpres). — A.D.N.

Jakob Kolb, fost conducător al serviciului de spionaj vest-berlinez, al „departamentului lui Blank“, a făcut următoarea declaraţie:

„Presa vest-berlineză a descris împrejurările trecerii mele şi a lui Friedrich Heinz, fost conducător al serviciului de spionaj al „departamentului lui Blank“, în R. D. Germană. Versiunea prezentată de Heinz autorităţilor poliţieneşti din Berlinul occidental nu corespunde realităţii. Adevărul este următorul:

De 15 ani noi am fost prieteni intimi. Între noi nu existau nici un fel de secrete. Eu vedeam în Heinz nu numai pe şeful meu, ci şi pe un vechi camarad a cărui influenţă asupra mea a fost atît de puternică încît a făcut să se adîncească împotrivirea mea faţă de politica lui Adenauer.

Cînd atitudinea noastră opoziţionistă a ajuns să fie observată, am fost supuşi persecuţiilor. Am fost concediaţi din posturile noastre. Heinz a fost condamnat în noiembrie a.c. la şase luni închisoare, iar împotriva mea s-a inscenat un proces penal. Acestea sînt cauzele pentru care noi am luat hotărîrea definitivă de a trece în R.D. Germană. În urma unei înţelegeri comune, am plecat la 16 decembrie în sectorul răsăritean al Berlinului şi am cerut autorităţilor de resort drept de azil.

Mie mi s-a acordat acest drept, în timp ce lui Heinz i-a fost refuzat.

Afirmaţiile mincinoase ale presei vestberlineze mă silesc să fac o declaraţie publică. În primul rînd, în ce priveşte persoana mea, iar în al doilea rînd în ce priveşte motivele pentru care am rupt cu guvernul Republicii Federale.

Eu, Jakob Kolb, în vîrstă de 33 de ani, am fost din 1950 conducătorul serviciului de spionaj vest-berlinez

Această organizaţie a avut ca sarcină să creeze o reţea de agenţi pe teritoriul R.D. Germane pentru culegerea de informaţii de spionaj cu caracter militar şi economic. Am primit această însărcinare în vara anului 1950 din partea generalului Schwerin, conducătorul de atunci al actualului „departament Blank“, şi, după destituirea acestuia, din partea lui Blank însuşi.

În calitate de conducător al secţiei serviciului de spionaj la Berlin, am comunicat informaţii corespunzătoare faptelor şi care vorbeau despre reducerea forţelor militare sovietice din Germania. Acest lucru l-a scos din fire pe generalul Heusinger.

Din discuţiile avute cu funcţionarii superiori ai serviciului de spionaj al „departamentului Blank“, de pildă cu colonelul Kirsch şi cu maiorul Oster, am ajuns la concluzia că în activitatea şi planurile „departamentului Blank“ cele 12 divizii (prevăzute în acordurile de la Paris — N. R.) sînt considerate doar ca bază pentru sporirea ulterioară a forţelor armate într-un viitor apropiat.

„Departamentul Blank“ a şi trecut în controale 14 contingente mai ales între 18 şi 30 de ani în total peste 3 milioane persoane pasibile de încorporare.

Există multe motive pentru a presupune că cercurile militare şi politice din Germania occidentală intenţionează să folosească noile forţe armate, nu numai împotriva Răsăritului, ci şi, în primul rînd, împotriva Occidentului.

Din această cauză a fost reluată activitatea de spionaj împotriva Franţei, ţărilor Beneluxului, Italiei, Austriei şi Iugoslaviei.

Pentru funcţionarii „departamentului Blank“ nu este deloc un secret că colaboratorii grupului condus de generalul în rezervă Speidel, care s-au aflat vreme îndelungată la Paris, duceau o activitate de spionaj. Această activitate a fost condusă de colonelul Wessel, colaborator al organizaţiei lui Gehlen, care însă oficial este un reprezentant al „departamentului Blank“.

În legătură cu constituirea forţelor militare vest-germane, guvernul federal intenţionează să întărească considerabil serviciile sale de spionaj care urmează să fie unificate, avînd ca nucleu principal organizaţia lui Gehlen. În cadrul acestei organizaţii de spionaj unificate urmează să fie create secţii mari pe ţări. Una din cele mai mari urmează să fie secţia care-şi duce activitatea împotriva Franţei şi Africii de nord.

În acest scop se revizuiesc în prezent arhivele fostului Abwehr german pentru a găsi pe foştii agenţi de legătură din Franţa. Aceste legături vechi urmează să fie în prezent reluate.

Se proiectează ca după ratificarea acordurilor de la Paris, conducător al serviciului de spionaj îndreptat împotriva Franţei să fie numit colonelul Wessel care, în scop de camuflare va fi detaşat oficial pe lîngă statul major al N.A.T.O.

Desigur foştii generali şi ofiţeri sînt foarte neliniştiţi de faptul că tineretul vest-german are o atitudine negativă faţă de serviciul militar.

Toate aceste împrejurări m-au determinat să trec în R. D. Germană şi să cer R. D. Germane să-mi acorde azil“.

Impotriva voinţei poporului italian

ROMA 23 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 23 decembrie au luat sfîrşit dezbaterile din Camera italiană în legătură cu acordurile de la Paris.

Ignorînd interesele vitale ale securităţii şi independenţei Italiei şi voinţa de pace a poporului italian, majoritatea deputaţilor de dreapta, aparţinînd partidelor democrat-creştin, social-democrat, liberal şi monarhist, împreună cu deputaţii partidului neofascist „Mişcarea socială italiană“ au votat în favoarea ratificării acordurilor de la Paris. Ei au împiedicat adoptarea propunerilor formulate de deputaţii comunişti Palmiro Togliatti şi Giuseppe Di Vittorio care au cerut respingerea acordurilor prevăzînd reînvierea wehrmachtului nazist.

După cum transmite agenţia France Presse, acordurile de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale au obţinut în parlamentul italian 335 de voturi pentru şi 215 voturi contra.

Împotriva acordurilor de la Paris au votat deputaţii aparţinînd grupurilor parlamentare ale Partidului Comunist Italian şi ale partidului socialist (Nenni). De asemenea, au votat împotriva acordurilor de la Paris şi un număr de deputaţi aparţinînd partidelor burgheze.

Cuvîntarea lui Tito în Parlamentul indian

NEW DELHI 23 (Agerpres). — Agenţia France Presse a transmis cuprinsul cuvîntării rostită la 22 decembrie de preşedintele Iugoslaviei, Tito, în parlamentul indian. Caracterizînd politica externă a Iugoslaviei, Tito a declarat: „Noi considerăm că există posibilităţi reale pentru coexistenţa tuturor statelor cu diferite sisteme politice“.

Ocupîndu-se de normalizarea relaţiilor dintre Iugoslavia pe de o parte, şi U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară pe de altă parte, Tito a declarat că aceste relaţii „corespund dorinţei noastre de a colabora cu toate ţările care doresc acest lucru, respectînd principiul egalităţii“ şi ele „constituie o contribuţie la cauza menţinerii păcii“.

Scurte ştiri

★ La 21 decembrie, A. N. Bahaev, împuternicitul Asociaţiei unionale pentru relaţii culturale cu străinătatea din U.R.S.S., a organizat pentru reprezentanţii vieţii publice din Belgrad vizionarea în avan-premieră a noului film tehnicolor sovietic „In seara de sărbătoare“. La avanpremieră au fost de faţă peste 200 persoane.

★ La 23 decembrie în Iugoslavia se sărbătoreşte cea de a 13-a aniversare a creării Armatei naţionale.

★ La 22 decembrie, în clădirea Agenţiei Ceteka din Praga a avut loc o conferinţă de presă la care d-na Anita Moret, cetăţeană franceză, a făcut o declaraţie în care a arătat de ce a părăsit serviciul de spionaj francez şi de ce a cerut azil în Cehoslovacia.

★ La 22 decembrie, sesiunea Comitetului pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular şi-a continuat lucrările Sesiunea a trecut la discutarea rapoartelor prezentate în şedinţa din 21 decembrie de către Ciu En-lai, Cen Şu-tun şi Cian Bo-tziun

★ Recent a fost semnat la Helsinki, în cadrul acordului comercial polono-finlandez, un protocol pentru schimbul de mărfuri pe 1955.

★ La Oslo, a fost semnat un nou acord comercial între R. Cehoslovacă şi Norvegia.

★ După cum transmite corespondentul special al Agenţiei Centrale Telegrafice Coreene, forţele armate americane continuă să încalce acordul de armistiţiu din Coreea. In perioada 27 octombrie—15 decembrie, avioane militare americane au violat de 14 ori spaţiul aerian al teritoriului controlat de partea coreeano-chineză.

Mult succes, şahişti ai satelor!

Astăzi tineri şahişti ai satelor trăiţi un eveniment de mare însemnătate. Aplecaţi asupra meselor de şah, începeţi să vă disputaţi întîietatea în cadrul Spartachiadei de iarnă a satelor. Eu sînt un vechi jucător de şah. În faţa acestui eveniment, ca pasionat şahist am sentimente puternice. N-ar fi deloc exclus ca în viitorul campionat al R.P.R. cel care va cuceri titlul de campion al satelor să-mi fie adversar. În ultima vreme în ţara noastră tinerii şahişti s-au impus cu tărie. Voinţa şi consecvenţa cu care au luptat pînă la ultima partidă sînt specifice tinerilor şahişti. Iată deci că nu numai pentru voi ci pentru întreaga noastră mişcare şahistă Spartachiada de iarnă a satelor în cadrul căreia vă întreceţi acum are o deosebită importanţă. Competiţiile de masă asemenea Spartachiadei satelor ce sînt din ce în ce mai des organizate la noi aduc la startul lor mii de tineri şahişti. Din rîndul lor au fost descoperite elemente tinere, talentate, care au înfruntat cu curaj şi pe cei mai experimentaţi şahişti din ţară.

Folosesc acest prilej pentru că doresc a vă împărtăşi cîte ceva din experienţa mea. Desigur mulţi dintre voi sînteţi începători în practicarea acestui sport.

Uneori şahul pare tare simplu, ba unii îl privesc chiar şi cu multă indiferenţă, nesocotindu-l ca o ramură sportivă. Aceştia n-au simţit încă frumuseţea lui. Ce-i drept nu întotdeauna şahul îţi oferă imediat satisfacţii. Uneori te părăseşte răbdarea. În asemenea momente mulţi îşi iau gîndul de la şah. Dar ei nu văd că tocmai atunci şahistul trebuie să fie dîrz. Şahul e un sport frumos. El dezvoltă calităţi nebănuite, voinţă, calm, agerime Dar aceste calităţi de seamă nu cad din cer, ci se capătă treptat, după ani şi ani de muncă intensă. De-abia după ce joci o partidă, două, zece sau chiar douăzeci simţi frumuseţea lui şi atunci cu siguranţă nu-l mai părăseşti. Dar dacă practicarea lui este o plăcere, participarea la un concurs este pentru fiecare şahist o obligaţie. Orice întrecere de şah dezvoltă dorinţa de a lupta mai bine decît adversarul tău, de a obţine victoria. În luptă şahistul găseşte noi căi spre rezolvarea unei probleme, noi poziţii pentru „mat“. În fond, concursul este un prilej de verificare a cunoştinţelor pe care le posezi, un examen greu de trecut, dar un examen din care orice concurent care luptă cu dîrzenie va avea lucruri noi de învăţat.

Oricărui concurent i se cer anumite condiţii pe care trebuie neapărat să le îndeplinească Punctualitatea la concurs, o atitudine tovărăşească în timpul desfăşurării concursului, iată unele condiţii de bază De fapt, aceste condiţii sînt întotdeauna prevăzute în regulamentul competiţiei respective Răsfoind zilele trecute regulamentul competiţiei Spartachiadei de iarnă a satelor, am aflat lucruri deosebit de importante Organizîndu-se sistem — turneu (adică fiecare jucător va susţine cîte o partidă cu ceilalţi) concursul vă acordă posibilitatea unei intense activităţi pe urma căreia pregătirea voastră va creşte simţitor Şi aici, se vorbeşte despre unele condiţii de care aminteam mai înainte. Cînd un jucător de pildă a atins cu mîna o piesă el este obligat s-o mute. Excepţie de la această regulă se face doar în cazul cînd nu are unde s-o mute. Cel care provoacă neplăceri în timpul jocului, răstoarnă intenţionat tabla de şah — cum mai fac încă unii care nu se pot vedea învinşi, sau cel care nu respectă regulamentul va fi declarat învins. Iată deci că pentru obţinerea victoriei şi comportarea concurentului are un cuvînt greu de spus.

Înainte de a sfîrşi aş vrea să vă mai spun cîteva lucruri. Această competiţie are un scop precis: antrenarea masei de tineret la practicarea unor discipline sportive. Organizaţiile de bază U.T.M. şi colectivele sportive vor desfăşura desigur o intensă muncă pentru mobilizarea tineretului la această competiţie. Este şi de datoria voastră însă să ajutaţi în această direcţie munca organizaţiei U.T.M. mobilizînd voi înşişi tinerii să participe la aceste concursuri. Am auzit despre o frumoasă iniţiativă a unor tineri din mai multe comune care singuri îşi construiesc piesele şi tabla de şah. Nu lăsaţi în părăsire această iniţiativă şi învăţaţi şi pe alţi tineri să lucreze la fel ca voi Dacă comisiile de organizare sînt obligate să răspundă de buna desfăşurare a concursurilor, prin comportarea voastră îi puteţi ajuta serios.

Şi acum, dragi şahişti ai satelor tuturor vă doresc mult succes în obţinerea victoriei dorite!

OCTAV TROIANESCU
maestru internaţional de şah, campion al R.P.R. pe anul 1954

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.55.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.28.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“ — Piaţa Scînteii.